

Úplné Evanjelium

Úplné Evanjelium podľa Jána

Cirkev essénsko kresťanská

1. vydanie 12/2003 Rok Biblie

Názov:

Úplné Evanjelium podľa Jána

Vydal:

Cirkev essénsko kresťanská

Zalomenie a úprava:

CPL, Eitorf

Vydavateľstvo a distribúcia:

Cirkev essénsko kresťanská

P.O.B. 102350

99023 Erfurt

Všetky práva, vnútroštátne i medzinárodné, vyhradené. Autorské práva vlastní vydavateľ. Dotlač, preklady, akékoľvek optické, akustické a elektronické záznamy, ukladanie, prehrávanie a využívanie poznatkov na vyučovanie, a to aj pokiaľ ide o výňatky, iba s výslovným písomným súhlasom vydavateľa.

1. kapitola

Kristus

1. Na počiatku bol Kristus a Kristus bol v Bohu a Kristus bol Bohom.
2. Tento bol od počiatku u Boha.
3. Všetky veci prichádzali skrze neho do tohto bytia a bez neho neprišla ani jediná vec do tohto bytia.
4. Čo skrze neho prišlo do bytia, bol život a tento život bol svetlom ľudí.
5. A to svetlo svieti v tme, ale tma ho nepremohla.
6. A vystúpil človek, ktorý bol poslaný ako zástupca Boha. Jeho meno bolo Ján a bol majstrom essénov, ktorí si sami hovorili Deti svetla, a bol prvou z osobností Krista.

7. Tento prišiel vydať svedectvo, svedectvo o svetle, aby skrze neho prišli k viere všetky druhy ľudí.
8. Nie on bol tým svetlom, ale prišiel iba vydať svedectvo o tomto svetle.
9. To pravé svetlo, ktoré dáva svetlo všetkým druhom ľudí, sa chystalo prísť na svet.
10. Bol vo svete a svet prišiel skrze neho do tohto bytia, ale svet ho nespoznal.
11. Prišiel do vlastného domu, ale jeho vlastní ho neprijali.
12. Takto ho ale prijali mnohí, ktorým dal moc stať sa Božími deťmi, pretože prejavili vieru v jeho meno;
13. a tí sa nenarodili z krvi, ani z vôle muža, ale z Boha.
14. Takže sa slovo stalo telom a prebývalo medzi nami; a my sme videli jeho slávu, takú slávu, ktorá patrí jednorodenému synovi od otca; a on bol plný nezaslúženej dobroty a pravdy.
15. Ján o ňom vydal svedectvo, áno, naozaj vykrikoval – tento bol ten, ktorý to povedal – keď povedal: „Ten, po mne prichádzajúci, ma predišiel, pretože existoval predomnou.“
16. Ved' všetci sme dostali z jeho plnosti, a to aj nezaslúženú dobrotu nad nezaslúženú dobrotu.
17. Lebo tak bol daný zákon skrze Mojžiša, cez Ježiša Krista prišla nezaslúžená dobrota a pravda.
18. Žiaden človek nikdy nevidel Boha; jednorodený Boh, ktorý je v lone Otcovom, o ňom priniesol vysvetlenie (objasnenie).

Svedectvo Jánovo

19. Toto je teda svedectvo Jánovo, keď židovskí kňazi a leviti poslali k nemu z Jeruzalema, aby sa ho opýtali: „Kto si?“
20. A vyznal a nezaprel, ale priznal: „Ja nie som Mesiáš.“
21. A opýtali sa ho: „Čo teda? Si Eliáš?“ A on povedal: „Nie nie som.“ „Si prorokom?“ A on odpovedal: „Nie!“
22. Preto mu povedali: „Kto si?“ Aby sme mohli dať odpoveď tým, čo nás poslali. Čo hovoríš sám o sebe?
23. Povedal riekol?: „Som hlasom niekoho, kto volá v divočine: Vyrovnajte cestu Jehovovu, ako povedal prorok Izaiáš.“
24. Tí vyslaní boli ale od farizejov.

25. Preto sa ho pýtali a povedali mu: „Prečo teda krstíš, keď nie si Mesiáš, Eliáš, ani prorok?“
26. Ján im odpovedal vraviac: „Ja krstím vo vode. Vo vašom strede stojí ten, ktorého nepoznáte,
27. ktorý sem prišiel po mne, ktorému nie som hoden rozviazať remienky na sandáloch.“
28. Tieto veci sa stali v Betánii, za Jordánom, kde Ján krstil.
29. Na druhý deň videl Ježiša, ako prichádza k nemu, a povedal: „Hľa, Baránok Boží, ktorý hriechy sveta odníma!
30. Tento je ten, o ktorom som povedal: „Po mne prichádza muž, ktorý ma predišiel, pretože existoval predom mnou.
31. Ani ja som ho nepoznal, ale aby sa stal Izraelu známi, pokrstil som ho vo vode.
32. Ján vydal svedectvo tým, že povedal: „Videl som Ducha, zniest' sa ako holubicu z nebies, a on zostal na ňom.
33. Ani ja som ho nepoznal, ale práve ten, ktorý ma poslal krstiť vo vode, mi povedal: „Na koho uvidíš zostúpiť Ducha a zostať na ňom, to to je ten, čo krstí v Duchu Svätom.
34. A ja som vydal svedectvo, že toto je Syn Boží.“

Poslanie prvých učeníkov

35. Na druhý deň tam stál Ján opäť s dvoma svojimi učeníkmi,
36. a pozrel na Ježiša, ktorý prichádzal, a povedal: „Hľa, Baránok Boží! Chod'te a nasledujte ho.“
37. A tí dvaja učenici ho počuli hovoriť a nasledovali Ježiša.
38. Potom sa Ježiš obrátil a keď videl, že idú za ním, povedal im: „Čo hľadáte?“ Povedali mu: „Rabbuni (čo znamená „učiteľ Tóry“), kde sa zdržuješ?“¹
39. Povedal im: Pod'te a budete vidieť.“ Šli teda, videli, kde prebýva, a zostali u neho ten deň; bolo to okolo desiatej hodiny.
40. Ondrej, brat Šimona (Petra), bol jedným z tých dvoch, čo počuli, čo Ján povedal a nasledovali Ježiša.

¹ Komentár: Rabbuni je arménske slovo pre Rabbi. Rabbi (hebrejské slovo), ak chce byť učiteľom Tóry, musel byť podľa zákona ženatý.

41. Tento najprv našiel Šimona (Petra), svojho vlastného brata, a povedal mu: „Našli sme Mesiáša (preložené: pomazaný (kráľ)).“

42. A priviedol ho k Ježišovi. Ježiš sa na neho pozrel a povedal: „Ty si Šimon, syn Jánov; pretože si taký neústupný, budem ťa volať Kephás (to znamená: skala [lat.=Petrus]).“

43. Na druhý deň sa chcel Ježiš vybrať do Galiley. Vtedy našiel Filipa a povedal mu: „Chod' za mnou.“

44. Filip bol z Betsaidy, z mesta Ondrejovho a Šimonovho (Petrovho).

45. Filip našiel Natanaela, ktorého neskôr nazvali Bartolomejom, a povedal mu: „Našli sme toho, o kom písal v zákone Mojžiš a proroci, Ježiša, syna Jozefa, nazorejca.“²

46. Natanael mu ale povedal: „Môže od nazorejcov pochádzať niečo dobré?“

47. Filip mu povedal: „Pozri, určite je Izraelita, v ktorom niet lesti.“

48. Natanael mu povedal: „Ako to, že ma poznáš?“ ako odpoveď, Ježiš mu povedal: „Skôr ako ťa Filip zavolať, keď si bol pod figovníkom, som ťa videl.“

49. Natanael mu odpovedal: „Rabbuni, ty si Syn svetla, ty si budúci kráľ Izraela.“

50. Ježiš mu odpovedal: „Pretože som povedal, že som ťa videl pod figovníkom, veríš? Ty uvidíš väčšie veci ako tieto.“

51. Okrem toho im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Uvidíte nebesia otvorené a anjelov Božích vystupovať a zostupovať k Synovi človeka.“

2. kapitola

Svadba v Káne

1. A na tretí deň sa konala v Káne v Galilei svadba. Bola tam Ježišova matka, pretože sa Ježišov brat Jošua ženil s Máriou z Magdaly.

2. Ježiš a jeho učeníci boli tiež pozvaní na svadbu. Ježiš tu stretol nevestu svojho brata po prvýkrát.

3. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú žiadne víno.“

4. Ale Ježiš jej povedal: „Žena, čo odo mňa chceš? Moja hodina ešte neprišla.“

² Komentár: Nazorejci (hebr.) boli osobitní prívrženci mieru medzi essénmi. Po aramejsky, čo bola Ježišova materčina, sa nazývali nazarejci. Mesto Nazaret, podľa ktorého bol nazývaný Ježiš v mnohých prekladoch Biblie, ešte v tom čase neexistovalo. Vzniklo asi o 300 rokov neskôr. Ježiš pochádzal z Beth-Šearimu, nie z Nazareta.

5. Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte, čokoľvek vám povie.“
6. Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, podľa predpisov Židov o čistení, z ktorých každá mohla pojať dve až tri miery tekutiny.
7. Ježiš im povedal: „Naplníte tieto nádoby na vodu vodou.“ A naplnili ich až po okraj.
8. A povedal im: „Teraz z nich načrite a prineste vedúcemu slávnosti.“ Tak priniesli.
9. Keď vedúci slávnosti ochutnal vodu, ktorá sa stala vínom, ale nevedel, odkiaľ prišla, ale služobníci, ktorí tú vodu načreli, to vedeli, zavolať si vedúci slávnosti ženícha
10. a povedal mu: „Každý iný človek Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď sú ľudia opojení. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“
11. Ježiš toto urobil v Káne v Galilei, ako začiatok svojich znamení, a vyjavil svoju božskosť, a jeho učeníci verili v neho.
12. Po tom išiel on a jeho matka a bratia a jeho učeníci dolu do Kafarnauma, ale nezdržali sa tam mnoho dní.

Očista chrámu

13. Židovský Passah bol už blízko a Ježiš sa vybral hore do Jeruzalema.
14. A našiel v chráme predavačov dobytká, oviec a holubov i peňazomencov na ich miestach.
15. Urobil si z povrázokov bič a vyhnal ich všetkých z chrámu spolu s ovcami a dobytkom, a vysypal peniaze peňazomencov a poprevracal ich stoly.
16. A predavačom holubov povedal: „Odneste si to odtiaľto! Prestaňte robiť z domu môjho otca tržnicu!“
17. Jeho učeníci si spomenuli, na to, že je napísané: „Horlivosť pre tvoj dom bude ma stravovať.“
18. Židia mu na to odpovedali: „Aké znamenie nám môžeš ukázať, že robíš tieto veci?“
19. Ježiš im odpovedal: „Zborte tento chrám a za tri dni ho postavím.“
20. Preto Židia povedali: „Tento chrám bol postavený za štyridsaťšesť rokov a ty ho chceš postaviť za tri dni?“
21. On ale hovoril o chráme svojho tela.
22. Keď však bol vzkriesený z mŕtvych, jeho učeníci si na to spomenuli, že toto viackrát povedal; a uverili Písmu i slovu, ktoré bol Ježiš povedal.

23. Keď však bol pri príležitosti Pesahu v Jeruzaleme, mnoho ľudí uverilo v jeho meno, keď videli znamenia, ktoré robil.

24. Sám Ježiš sa im však nezdôveril, pretože ich poznal všetkých,

25. a pretože nepotreboval, aby mu niekto vydával svedectvo o človekovi, lebo on sám rozpoznal, čo bolo v človeku.

3. kapitola

Vyznanie pred Nikodémom

1. Bol tu jeden človek od farizejov, menom Nikodém, predstaviteľ Židov a neskorší majster essénov.

2. Tento prišiel v noci k nemu a povedal mu: „Rabbuni, vieme, že si prišiel od Boha ako učiteľ; lebo nik nemôže robiť tieto znamenia, ktoré robíš ty, iba ak by Boh bol s ním.“

3. Ježiš mu odpovedal takto: veru, veru, hovorím ti: Ak by sa niekto narodil znova, nemôže vidieť kráľovstvo Božie.“

4. Nikodém mu povedal: „Ako sa môže človek narodiť, keď je starý a ešte žije? Nemôže predsa vstúpiť druhýkrát do lona svojej matky a narodiť sa?“

5. Ježiš odpovedal: „Veru, veru, hovorím ti: Ak sa niekto nenarodí z vody a z Ducha, nemôže vojsť do Božieho kráľovstva.“

6. Čo sa narodilo z tela, je telo, a čo sa narodilo z Ducha, je duch.

7. Nečuduj sa, že som ti povedal: Musíte sa znova narodiť.

8. Vietor veje, kam chce, a ty počuješ jeho šum, ale nevieš, odkiaľ prichádza, ani kam ide. Taký je každý, kto sa narodil z Ducha.“

9. Nikodém mu odpovedal: „Ako sa môžu tieto veci stať?“

10. Ježiš mu na to odvetil: „Ty si učiteľ Izraela, a predsa nevieš tieto veci?“

11. Veru, veru, hovorím ti: Hovoríme, to čo vieme, a svedčíme o tom, čo sme videli, vy ale neprijímate svedectvo, čo my dávame.

12. Keď som k vám hovoril o pozemských veciach, a vy napriek tomu neveríte, ako budete veriť, keď k vám budem rozprávať o nebeských veciach?

13. Okrem toho nik nevystúpil do neba okrem toho, ktorý z neba zostúpil: Syn človeka.

14. A ako deti Izraela pri Mojžišovi vyzdvihli na púšti hada v podobe teľaťa, tak musí byť vyslišaný aj Syn človeka,
15. aby každý, kto v neho verí, mal večný život.
16. Lebo Boh až tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto udržuje vieru v neho, nebol zničený, ale aby mal večný život.
17. Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby sa svet skrze neho zachránil.
18. Kto udržuje vieru v neho, nebude súdený. Kto neprejavuje vieru v neho, ten už je odsúdený, pretože neprejavil vieru v meno jednorodeného Božieho Syna.
19. A toto podkladom pre súd je, že to svetlo prišlo na svet, no ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich diela boli zlé.
20. Ved' každý, kto robí zlé veci, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli pokárané.
21. Ale kto koná to, čo je pravdivé, príde k svetlu, aby jeho diela boli spoznané ako vytvorené v harmónii s Bohom.

Krstiteľovo posledné svedectvo o Ježišovi

22. Po týchto udalostiach išiel Ježiš so svojimi učeníkmi do **Judejských** zemí a strávil nejaký čas s nimi, a krstil.
23. Ale aj Ján krstil v Enone, blízko Salima, lebo tam bol dostatok vody a neustále prichádzali ľudia a dávali sa krstiť;
24. Ján vtedy ešte nebol uvrhnutý do väzenia.
25. Medzi Jánovými učeníkmi a istým Židom vznikla kvôli tomu slovná potýčka o očisťovaní
26. A prišli k Jánovi a povedali mu: „Rabbuni, muž, ktorý bol s tebou za Jordánom, za ktorého si podal svedectvo, hľa, krstí a všetci idú k nemu.“
27. Ján odpovedal: „Človek nemôže dostať ani jedinú vec, ak mu nebola daná z neba.
28. Vy sami mi dosvedčíte, že som povedal: Nie som Mesiáš, ale som poslaný pred ním.
29. Kto má nevestu, je ženích. Ale keď tam stojí ženíchov priateľ a počúva ho, tak je veľmi potešený hlasom ženícha. Preto sa táto moja radosť stala úplnou.
30. Tento musí odteraz rásť a zo mňa musí odteraz ubúdať.“
31. Ten, kto prichádza zhora, stojí nad všetkými ostatnými. Ten, kto je zo zeme, je zo zeme a hovorí o veciach zeme. Ten, kto z neba prichádza, stojí nad všetkými ostatnými.

32. O tom čo videl a počul, o tom vydá svedectvo, ale nik neprijíma jeho svedectvo.
33. Každý, kto prijal jeho svedectvo, tým potvrdil, že Boh je skutočný.
34. Lebo ten, ktorého poslal Boh, hovorí slová Božie, pretože on nedáva Ducha podľa miery.
35. Lebo Otec miluje Syna a všetky veci dal do jeho rúk.
36. Ten, kto praktikuje vieru v Syna, má večný život; ten, kto sa neuvidí život, ale hnev Boží zostáva na ňom.

4. kapitola

Ježiš v Samárii

1. Keď sa Pán dozvedel, že farizeji počuli, že Ježiš má viac učeníkov a viac krstí ako Ján,
2. opustil Judsko a odišiel opäť do Galiley.
3. Pritom musel ale prejsť cez Samáriu.
4. Takto prišiel do samarijského mesta menom Sychar, ktoré ležalo neďaleko poľa, ktoré dal Jakub svojmu synovi Jozefovi.
5. Tam sa vskutku nachádzal Jakubov prameň. Unavený cestou, si sadol Ježiš, tak ako bol, k studni. Bolo to okolo šiestej hodiny.
6. Prišla tam načerpať vodu istá žena zo Samárie. Ježiš jej povedal: „Daj sa mi napíť.“
7. (Jeho učeníci totiž odišli do mesta nakúpiť potraviny.)
8. Preto mu Samaritánska žena povedala: „Ako to, že ty, hoci si Žid, ma prosíš o vodu, keď ja som zo Samárie?“ (Farizeji a saduceji sa totiž so Samarijčanmi nestýkajú.)
9. Ježiš jej odpovedal: „Keby si poznala Boží dar a (keby si vedela,) kto je ten, čo ti hovorí: ‘Daj sa mi napíť’, tak by si ho poprosila a on by ti dal živú vodu.“
10. Povedala mu: „Pane, ani vedro nemáš na nabratie a studňa je hlboká. Odkiaľ máš teda túto živú vodu?“
11. Ved' azda nie si väčší ako náš praotec Jakub, ktorý nám dal túto studňu a pil z nej on sám i jeho synovia a jeho stáda?“
12. Ježiš jej odvetil: „Každý, kto pije z tejto vody, bude znova smädny.“

13. Ale kto sa napije pije z vody, ktorú mu ja dám, ten nebude vôbec nikdy smädny, ale voda, ktorú mu ja chcem dať, bude v ňom zdrojom vody, ktorá tryská, aby sprostredkovala večný život.“
14. Žena mu povedala: „Pane, daj mi túto vodu, aby som už nikdy nebola smädna a aby som už nikdy nemusela prísť na toto miesto čerpať vodu.“
15. On jej povedal: „Chod', zavolaj svojho muža a príď sem.“
16. Žena mu odpovedala: „Nemám muža.“ Ježiš jej povedal: „Správne si povedala: ‘Nemám muža.’“
17. Pretože si mala päť mužov, a ten, ktorého máš teraz, nie je tvoj muž. Takže si povedala pravdu.“
18. Žena mu povedala: „Pane, vidím, že si prorok.“
19. Naši praotcovia sa klaňali Bohu na tomto vrchu, ale vy vravíte, že v Jeruzaleme je to miesto, kde sa treba klaňať.“
20. Ježiš jej povedal: „Ver mi, žena: Prichádza hodina, keď nebudete uctievať Otca ani na tomto vrchu, ani v Jeruzaleme.“
21. Klaniate sa tomu, čo nepoznáte; my sa klaniame tomu, čo poznáme, pretože spasenie je z nás samých.“
22. Avšak príde hodina, a už je tu, v ktorej praví ctítelia sa budú klaňať Otcovi s duchom a pravdou, pretože, Otec vskutku hľadá ctiteľov takéhoto druhu.“
23. Boh je DUCH a tí, čo ho uctievať, musia ho velebiť s duchom a pravdou.“
24. Žena mu povedala: „Viem, že príde Mesiáš, zvaný Kristus. Až príde on, zvestuje nám všetky tieto veci otvorene.“
25. Ježiš jej povedal: „Ja som to, ten, ktorý sa s tebou rozpráva.“
26. Zatiaľ prišli jeho učeníci a divili sa, že sa rozpráva so ženou. Samozrejme, nikto nepovedal: „Čo sa s ňou rozprávaš?“
27. Žena medzitým nechala svoj džbán stáť a odišla do mesta a vrela ľuďom:
28. „Pod'ťe sa pozrieť na človeka, ktorý mi povedal všetko, čo som urobila. Nie je to azda Kristus?“
29. Vyšli teda z mesta a pobrali sa k nemu.
30. Medzitým učeníci naliehali a vraveli: „Rabbuni, jedz!“
31. On im ale povedal: „Ja mám na jedenie pokrm, ktorý vy nepoznate.“

32. Preto učeníci začali hovoriť jeden druhému: „Ved' mu nikto neprinesol jest'?"
33. Ježiš im povedal: „Mojím pokrmom je to aby som plnil vôľu toho, ktorý ma poslal a dokonal jeho dielo.
34. Nevravíte aj vy, že ešte štyri mesiace kým bude žatva? Hľa, vravím vám: Pozdvihnite svoje oči a pozrite na polia, a to, čo vidiae, treba zožať.
35. Žnec už dostáva odmenu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsievač aj žnec mohli radovať spoločne.
36. Tu sa potvrdzuje príslovie: Jeden seje a iný žne.
37. Ja som vás poslal žať to, na čo ste nevynaložili nijaké úsilie. Iní tvrdo pracovali, a vy máte úžitok z ich namáhavej práce.
38. Medzitým mnoho Samaritov z onoho mesta uverilo v neho pre slovo ženy, ktorá svedčila: „Povedal mi všetko, čo som urobila.“
39. Takže keď prišli k nemu Samariti a začali ho prosiť, aby u nich zostal, tak tam zostal dva dni.
40. V dôsledku toho oveľa viac ich uverilo kvôli tomu, čo povedal,
41. a začali hovoriť žene: „Už veríme nielen pre tvoje slovo; ale sami sme počuli a vieme, že toto je určite Mesiaš.“

Uzdravenie syna kráľovského služobníka

42. Po dvoch dňoch odišiel odtiaľ do Galiley.
43. Ježiš sám dosvedčil, že vo svojej vlasti prorok nemá úctu.
44. Keď teda prišiel do Galiley, Galilejčania ho prijali, lebo videli všetko, čo učinil v Jeruzaleme vo sviatok, pretože aj oni tam išli na sviatky.
45. Prišiel teda znova do Kány v Galiley, kde bol premenil vodu na víno. A tam bol istý služobník kráľa, ktorého syn bol chorý v Kafarnaume.
46. Keď počul, že Ježiš prišiel z Judey do Galiley, vybral sa k nemu a začal ho prosiť, aby prišiel a uzdravil jeho syna, pretože zomieral.
47. Ježiš mu však povedal: „Ak neuvidíte znamenia a zázraky, v žiadnom prípade neuveríte.“
48. Služobník kráľa mu povedal: „Pane, pod', skôr než moje dieťaťko zomrie.“
49. Ježiš mu povedal: „Chod', tvoj syn žije.“ Ten človek uveril slovu, ktoré mu Ježiš povedal. „Bude to tak, keď to ty hovoríš.“ A odišiel domov.

50. Ešte bol na ceste, keď mu prišli jeho otroci naproti a povedali, že jeho chlapec žije.
51. Takže sa ich opýtal na hodinu, kedy sa jeho stav zlepšil. Na to mu povedali: „Včera o siedmej mu prestala horúčka.“
52. Takto sa otec zvedel, že to bolo v rovnakú hodinu, v ktorej mu Ježiš povedal: „Tvoj syn žije.“ A on i celý jeho dom uverili.
53. Toto bolo už druhé znamenie, ktoré urobil Ježiš, keď prišiel z Judey do Galiley.

5. kapitola

Uzdravenie chorého na Sabat

1. Po týchto udalostiach sa konal sviatok Židov a Ježiš sa vydal do Jeruzalema.
2. V Jeruzaleme pri Ovčej bráne je rybník, hebrejsky nazývaný Betsata, s piatimi stĺpovými sieňami.
3. Ležalo tu veľa chorých, slepých, chromých a ľudí s vyschnutými údmi, ktorí čakali na pohyb vody.
4. Jeden anjel totiž zostupoval z času na čas do rybníka až voda zovrela, a kto potom ako prvý vošiel do vody po tomto zvirení, bol uzdravený, nech už by bol trpel na akúkoľvek chorobu.
5. Bol tam však aj istý človek, ktorý bol postihnutý svojou chorobou už tridsaťosem rokov.
6. Keď Ježiš videl, ako tam leží, a uvedomil si, že tento už dlho bol takto chorý, povedal mu: „Chceš sa uzdraviť?“
7. Chorý mu odpovedal: „Pane, nemám nikoho, kto by ma odniesol do rybníka, keď voda vrie, ale kým sa ta dostanem, iný ma predíde.“
8. Ježiš mu povedal: „Vstaň, zdvihni si nosidlá a prechádzaj sa dokola.“
9. Na to bol ten človek okamžite zdravý a zdvihol nosidlá a začal chodiť dokola. V ten deň však bol sabat.
10. Na to začali Židia vraviť uzdravenému: „Je sabat a nesmieš nosiť nosidlá.“
11. Ale on im odpovedal: „Ten, čo ma uzdravil, mi povedal: ‘Vezmi nosidlá a prechádzaj sa dokola.’“
12. Pýtali sa ho: „Kto to je, čo ti povedal: ‘Vezmi nosidlá a prechádzaj sa dokola?’“

13. Uzdravený ale nevedel, kto je to, lebo Ježiš odišiel od zástupu, ktorý bol na tom mieste.

14. Po týchto udalostiach ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: „Pozri, vyzdravel si. Už nehreš, aby ťa nepostihlo niečo horšie.“

15. A ten človek odišiel preč a povedal Židom, že to bol Ježiš, čo ho uzdravil.

Zadost'učinenie a sebaodhalenie Ježiša

16. Preto začali Židia Ježiša prenasledovať, lebo urobil tieto veci v deň sabatu.

17. Ale on im odpovedal: „Môj Otec doteraz ustavične pôsobil, a ja ustavične pôsobím.“

18. Preto sa ho Židia ešte väčšmi usilovali zabiť, lebo nielenže porušil sabat, ale Boha nazýval svojim vlastným Otcom, ako to robili všetci esséni, a tak sa robil rovným Bohu.

19. Preto Ježiš pokračoval v odpovedaní a vravel: „Veru, veru, hovorím vám: Syn nemôže sám od seba robiť nič, ale len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí ten, to robí rovnakým spôsobom aj Syn.“

20. Lebo Otec miluje Syna a ukazuje mu všetky veci, ktoré sám robí; a ukáže mu ešte väčšie skutky ako tieto, aby vás udivil.

21. Lebo tak, ako Otec kriesi mŕtvych a oživuje ich, tak oživuje aj Syn, ktorých on chce.

22. Lebo Otec vôbec nikoho nesúdi, ale všetok súd odovzdal Synovi, aby si všetci Syna uctili.

23. Kto si nectí Syna, nectí si ani Otca, ktorý ho poslal.

Rovný Otcovi

24. Veru, veru, hovorím vám: Prichádza tá hodina, ba už je tu, keď mŕtvi budú počuť hlas Syna a tí, čo si to všímali, budú žiť.

25. Lebo rovnako ako Otec má život sám v sebe, tak povolil aj Synovi, mať život sám v sebe.

26. A dal mu moc súdiť, pretože je Synom človeka.

27. Nedivte sa tomu, lebo prichádza hodina, keď všetci, ktorí sú vo svete spomienok počujú jeho hlas

28. a vyjdú, tí, ktorí dobré konali, ku vzkrieseniu života, tí, ktorí páchali zlo, ku vzkrieseniu súdom.

29. Nemôžem robiť nič sám od seba, ako som počul, tak súdim; a môj súd je spravodlivý, lebo nehľadám svoju vlastnú vôľu, ale konám vôľu toho, ktorý ma poslal.

Otcovo svedectvo

30. Ak vydávam svedectvo o sebe len ja sám, tak moje svedectvo nie je pravdivé.

31. Je tu však niekto iný, kto vydáva svedectvo o mne a ja viem, že svedectvo, ktoré vydáva o mne, je pravdivé.

32. Poslali ste ľudí k Jánovi a on vydal svedectvo pre pravdu.

33. No ja neprijímam svedectvo od človeka, ale hovorím tieto veci, aby ste boli zachránení.

34. Tento bol horiaca a svietiaci lampa a vy ste boli ochotní po krátku chvíľu sa radovať v jeho svetle.

35. Ja ale mám svedectvo, ktoré je väčšie ako Jánovo: totiž práve tie skutky, ktoré konám, podávajú o mne svedectvo, že ma poslal Otec.

36. Aj Otec sám, ktorý ma poslal, podal o mne svedectvo. Vy ste nepočuli jeho hlas, ani nevideli jeho podobu;

37. a nemáte jeho slovo natrvalo vo vás, pretože práve tomu, ktorého on poslal, neveríte.

38. Skúmate Písma, lebo si myslíte, že v nich budete mať večný život, a práve ony sú tie, čo prinášajú svedectvo o mne.

39. A predsa nechcete prísť ku mne, aby ste mali život.

40. Neprijímam česť od ľudí,

41. ale dobre viem, že nemáte v sebe lásku Božiu.

42. Ja som prišiel v mene svojho Otca, ale vy ma predsa neprijímate; keby prišiel niekto iný vo svojom vlastnom mene, toho by ste prijali.

43. Ako môžete veriť vy, ktorí sa ctíte navzájom a nehľadáte česť, ktorá prichádza všejediného Boha?

44. Nemyslíte si, že ja vás budem u Otca žalovať; je tu jeden, kto vás obžaluje, Mojžiš, na ktorého ste vsadili svoju nádej.

45. V skutku, keby ste verili Mojžišovi, verili by ste mne, pretože tento písal o mne.

46. Ale ak neveríte jeho zvitkom, ako uveríte mojim slovám? "

6. kapitola

Nasýtenie piatich tisícov

1. Po týchto veciach Ježiš odišiel cez Galilejské alebo Tiberiadské more.
2. Nasledoval ho však veľký zástup, lebo videli znamenia, ktoré vykonal na trpiacich.
3. Tu išiel Ježiš na jeden vrch a sadol si tam so svojimi učeníkmi.
4. Pessah, sviatok židov, sa blížil.
5. Keď Ježiš pozdvihol oči a všimol si, že prichádza k nemu veľký zástup, povedal Filipovi: „Kde nakúpime chleby, aby títo mali čo jest?“
6. Povedal to ale, aby ho skúšal, pretože sám vedel, čo zamýšľa urobiť.
7. Filip mu odpovedal: „Chleby za dvesto denárov im nebudú dost, aby každý dostal aspoň kúsok.“
8. Jeden z jeho učeníkov, Ondrej, brat Šimona (Petra), mu povedal:
9. „Je tu jeden chlapec, ktorý má päť jačmenných chlebov a dve malé ryby. Ale čo sú tieto medzi toľkými?“
10. Ježiš povedal: „Nechajte sa ľudí usadiť, ako pri jedle.“ Na tom mieste bolo veľa trávy. Takže si tam posadali muži a ženy, bolo ich na päťtisíc.
11. Tu Ježiš vzal chleby, a keď vzdal vďaky, rozdával ich pomedzi sediacich, takisto aj z malých rýb, koľko len chceli.
12. Keď sa však nasýtili, povedal svojim učeníkom: „Pozbierajte zvyšné odrobinky, aby nič nevyšlo nazmar!“
13. Tak ich pozbierali; a naplnili dvanásť košov odrobinkami z piatich jačmenných chlebov, ktoré zanechali tí čo jedli.
14. A keď takto ľudia videli znamenia, ktoré urobil, začali hovoriť: „To je iste prorok, ktorý má prísť na svet.“
15. Keď Ježiš rozpoznal, že sa chystajú prísť a zmocniť sa ho, aby ho urobili kráľom, znova sa utiahol na vrch, len on sám.

Ježiš kráča po mori

16. Keď sa zvečeralo, jeho učeníci zostúpili k moru

17. a nastúpili na čln a viezli sa cez more do Kafarnauma. Už sa zotmelo, ale Ježiš k nim ešte neprišiel.

18. More začalo byť veľmi nepokojné, pretože fúkal silný vietor.

19. No keď prešli asi päť alebo šesť kilometrov, uvideli Ježiša kráčať po mori a blížiti sa k člnu, a zmocnil sa ich strach.

20. On im ale povedal: „To som ja, nebojte sa!“

21. Takže ho boli ochotní vziať do člna, a čln bol hneď pri brehu, ku ktorému smerovali.

O chlebe a vode života

22. Na druhý deň videl dav, ktorý stál na druhej strane mora, že tam nebol nijaký čln okrem jedného malého, a že Ježiš nenastúpil na čln so svojimi učeníkmi, ale že jeho učeníci odišli sami;

23. Z Tiberiasu však dorazili člny do blízkosti miesta, kde jedli chlieb po tom, ako Ježiš vzdal zaň vďaky.

24. Keď zástup zbadal, že tam nie je ani Ježiš ani jeho učeníci, nastúpil do svojich malých člnov a zašiel do Kafarnauma hľadať Ježiša.

25. Keď ho potom na druhej strane mora našli, povedali mu: „Rabbuni, kedy si sem prišiel?“

26. Ježiš im odpovedal a vravel: „Veru, veru, hovorím vám: Hľadáte ma preto, lebo ste jedli z chlebov a nasýtili ste sa.“

27. Nezháňajte sa za pomínutelným pokrmom, ale za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život, ktorý Vám dá Syn človeka; lebo jeho označil Otec, teda Boh, svojou pečaťou zaľúbenia.

28. Preto mu povedali: „Čo máme robiť, aby sme konali Božie dielo?“

29. Ježiš im ako odpoveď povedal: „Toto je dielo Božie, že ste prejavili vieru v toho, ktorého On poslal.“

30. Preto mu povedali: „Aké znamenie urobíš, aby sme to videli a uverili ti? Aké dielo vykonáš?“

31. Naši praotcovia jedli mannu v divočine, ako je napísané: ‘Dal im jest chlieb z neba.’“

32. Nato im Ježiš povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Nie Mojžiš vám dal chlieb z neba, ale môj Otec vám dáva skutočný chlieb z neba.“

33. Lebo Boží chlieb je ten, ktorý zostupuje z neba a dáva svetu život.“

34. Preto mu povedali: „Pane, vždy nám dávaj tento chlieb.“
35. Ježiš im povedal: „Ja som ten chlieb života. Kto príde ku mne, vôbec nebude hladný, a kto vykonáva vieru vo mňa, vôbec nikdy nebude smädný.“
36. Ja som vám ale povedal: Aj ste ma dokonca videli, a predsa neveríte.
37. Všetko, čo mi Otec dáva, príde ku mne, a toho, kto príde ku mne, v žiadnom prípade nechcem odohnať;
38. lebo ja som zostúpil z neba, nie aby som plnil svoju vôľu, ale vôľu toho, ktorý ma poslal.
39. Toto je vôľa toho, ktorý ma poslal, aby som predovšetkým nestratil nič z toho, čo mi dal, ale aby som všetko nechal vzkriesiť v posledný deň.
40. Lebo toto je vôľa môjho Otca, že každý, kto vidí Syna a vykonáva vieru v neho, mal večného života; a ja ho nechám povstať v posledný deň.“
41. Na to začali Židia na neho hundrať, lebo povedal: „Ja som chlieb, ktorý zostúpil z neba“;
42. a začali hovoriť: „Nie je to Ježiš, syn Jozefov, ktorého otca i matku poznáme? Ako to, že teraz hovorí: Ja som zostúpil z neba?“
43. Ježiš im odpovedal: „Prestaňte medzi sebou hundrať.“
44. Nik nemôže prísť ku mne, iba ak ho nepritiahne Otec, ktorý ma poslal. A ja ho nechám povstať v posledný deň.
45. V proroctvách je napísané: ‘a všetkých ich bude učiť sám Jahve.’ Každý, kto počul o Otcovi a poučil sa, príde ku mne.
46. Nie že by bol niekto videl Otca; okrem toho, ktorý je tu od Boha; tento videl Otca.
47. Veru, veru, hovorím vám: Kto verí, má večný život.

O spoločenstve skrze chlieb a víno

48. Ja som chlieb života.
49. Vaši praotcovia jedli mannu v divočine, a napriek tomu zomreli.
50. Toto je chlieb, ktorý zostupuje z neba, aby človek z neho jedol a nezomrel.
51. Ja som ten živý chlieb, ktorý zostúpil z neba; ak niekto je z tohto chleba, vždy tu bude ži, a vskutku, chlieb, ktorý vám dám, som ja sám, na prospech života sveta.“

52. Preto sa Židia začali medzi sebou hádať a hovorili: „Ako nám tento môže dať jesť seba samého?“

53. Preto im Ježiš povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ak nebudete jesť chlieb Syna človeka a piť jeho víno, nebudete mať v sebe života.“

54. Kto sa živí mojím chlebom a pije moje víno, má večný život a ja ho v posledný deň nechám povstať;

55. lebo môj chlieb je pravý pokrm a moje víno je pravý nápoj.

56. Kto sa mnou živí, ten zostáva v spoločenstve so mnou a ja zostávam v spoločenstve s ním.

57. Ako mňa poslal živý Otec a ja žijem kôli Otcovi, tak bude ten, kto sa živí zo mňa, žiť kôli mne.

58. Toto je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba. Nie je to tak ako vtedy, keď vaši praotcovia jedli, a predsa zomreli. Kto sa živí týmto chlebom, bude žiť navždy.“

59. Ale nemal tým na mysli svoje telo, ale spoločenstvo lásky esénskych majstrov, u ktorých Boh nechal prúdiť svoju lásku do chleba a vína, aby ľudia mohli viditeľne vzájomne zdieľať jeho lásku.

60. Tieto veci povedal, keď učil na verejnom zhromaždení v Kafarnaume, no tí, ktorí neboli eséni, jeho slovám nerozumeli.

61. Preto keď toto počuli niektorí z jeho učeníkov, ktorí ešte nebol eséni, povedali: „Táto reč je pohoršlivá, kto ju môže počúvať?“

62. Ale Ježiš vedel sám od seba, že jeho učeníci na to šomrú, im povedal: „Toto vám prekáža?“

63. A čo, až uvidíte Syna človeka vystupovať ta, kde bol predtým?

64. Duch je ten, kto dáva život; z tela niet nijakého úžitku. Slová, ktoré som vám hovoril, sú Duch a sú život.

65. Ale sú medzi vami niektoľkí, čo neveria.“ Lebo Ježiš od počiatku vedel, ktorí to boli, neveria a ktorí to je, čo ho zradí.

66. Preto ďalej povedal: „Preto som vám povedal: Nikto nemôže prísť ku mne, iba ak mu to nedovolil Otec.“

67. Preto sa mnohí z viac než dvesto jeho učeníkov venovali veciam, ktoré boli za nimi, a viac s ním nechodili.

68. Preto Ježiš povedal dvanástim: „Nechcete azda aj vy odísť?“

69. Šimon (Peter) mu odpovedal: „Pane, ku komu máme íť? Ty máš slová života večného;

70. a my sme uverili a spoznali, že ty si Svätý Boží.“

71. Ježiš im odpovedal: „Nevyvolil som si vás dvanástich? A predsa je jeden z vás ohovárač.“

72. V skutku hovoril o Judášovi, synovi Šimona Iškariotského; lebo on sa ho hodlal zraďiť, hoci bol jedným z Dvanástich.

7. kapitola

Odchod na Sviatok stánkov

1. Po týchto udalostiach Ježiš ďalej putoval po Galilei, pretože nechcel putovať Judeou, lebo tamojší Židia ho pokúšali zabiť.

2. Zatiaľ sa blížil židovský sviatok, sviatok stánkov.

3. Preto mu jeho bratia povedali: „Odíd' odtiaľto a chod' do Judey, aby aj tvoji učeníci videli skutky, ktoré konáš.

4. Veď nik nerobí nič v skrytosti, ak sa chce stať verejne známym. Keď robíš tieto veci, ukáž sa svetu.“

5. Lebo ani jeho bratia v skutočnosti nevykonávali vieru v neho.

6. Preto im Ježiš povedal: „Môj určený čas ešte nenadišiel, ale váš určený čas je stále tu.

7. Svet nemá žiadny dôvod nenávidieť vás, ale mňa nenávidí, pretože ja o nich vydávam svedectvo, že jeho skutky sú zlé.

8. Vy choďte hore na sviatky. Ja ešte nejdem na tieto sviatky, lebo môj čas sa ešte nenaplnil.

9. Potom, čo im tieto veci povedal, zostal v Galilei.

10. Ale keď jeho bratia odišli hore na sviatky, odišiel aj on, nie verejne, lež akoby potajomky.

11. Preto ho Židia začali cez sviatky hľadať a hovorili: „Kde je ten človek?“

12. A v zástupoch sa o ňom veľa pošepkávalo. Jedni hovorili: „Je to dobrý človek.“ Iní hovorili: „To nie je, ale vedie zväzda zástupy.“

13. Samozrejme, zo strachu pred Židmi o ňom nikto nehovoril otvorene.

Ježišovo svedectvo o sebe na slávnosti

14. Keď uplynula polovica slávnosti, vystúpil Ježiš do chrámu a začal učiť.
15. Tomu sa židia divili a hovorili: „Ako to, že je ten muž študovaný, keď nikdy neštudoval na našich školách?“
16. Ježiš im na to odpovedal a vravel: „To, čo učím, nie je moje, ale patrí tomu, ktorý ma poslal.“
17. Keď chce niekto plniť jeho vôľu, bude z náuky vedieť, či pochádza od Boha alebo či hovorím sám zo seba.
18. Kto hovorí sám zo seba, hľadá sebaúctu, ale kto hľadá úctu toho, ktorý ho poslal, ten je pravdivý a niet v ňom nepravosti.
19. Nedal vám Mojžiš zákon? Ale nikto z vás ten zákon neposlúcha.
20. Prečo sa pokúšate zabiť ma?“ Zástup odpovedal: „Máš démona“ Kto sa ťa pokúša zabiť?“
21. Ako odpoveď im Ježiš odpovedal: „Jeden jediný skutok som spôsobil a všetci sa čudujete.“
22. Z tohto dôvodu vám Mojžiš dal obriezku – nie že by pochádzala od Mojžiša, lež od praotcov – a vy obrezávate človeka na Sabat.
23. Ak teda človek prijíma obriezku na Sabat, aby sa neporušil Mojžišov zákon, hneváte sa na mňa, pretože som jedného človeka na Sabat úplne uzdravil?“
24. Nesúdte podľa vonkajšieho vzhľadu, ale vyneste spravodlivý rozsudok.“
25. Preto začali niektorí obyvatelia Jeruzalema hovoriť: „Nie je to ten človek, čo sa ho pokúšajú zabiť?“
26. A predsa, pozrite, hovorí verejne a nič mu nevravia. Vari už aj predstavení nerozpoznali, že tento je Mesiáš?“
27. Lenže my vieme, odkiaľ tento človek pochádza, ale keď príde Mesiáš, nik nebude vedieť, odkiaľ pochádza.“
28. Na to Ježiš hlasno zvolal, keď učil v chráme, a povedal: „Poznáte ma a viete, odkiaľ som. A neprišiel som z vlastnej pohnútky, ale ten, ktorý ma poslal skutočne existuje a vy ho nepoznate.“
29. Ja ho poznám, lebo som jeho zástupca a tento ma vyslal.“
30. Pre toto sa snažili zmocniť sa ho, ale nikto na neho nepoložil ruku, pretože jeho hodina ešte neprišla.

Vo strete názorov

31. Predsa však mnohí z davu v neho uverili a začali hovoriť: „Keď príde Mesiáš, vari urobí viac znamení, ako spravil tento?“
32. Farizeji počuli, že si ľud o ňom toto pošuškáva, a veľkňazi a farizeji poslali zriadencov, aby sa ho zmocnili.
33. Tu Ježiš povedal: „Ešte chvíľku zostanem pri Vás, skôr než pôjdem k tomu, ktorý ma poslal.
34. Vy ma budete ma hľadať, ale nebudete ma vedieť nájsť, a kde som ja, tam vy prísť nemôžete.“
35. Preto si Židia hovorili medzi sebou: „Kam tento hodlá ísť, tak, že ho nenájdeme? Ved' vari nechce odísť k Židom rozptýleným medzi Grékmi a učiť Grékov?“
36. Čo znamená to slovo, ktoré povedal: Budete ma hľadať, ale nebudete ma vedieť nájsť, a kde som ja, tam vy prísť nemôžete?“

Na záver oslavy

37. No a v posledný deň, po veľkom dni oslavy, Ježiš vstal a hlasno zvolal, vraviac: „Ak je niekto smädný nech príde ku mne a napije sa.
38. Kto verí vo mňa, jedno ako to povedalo Písmo, z jeho najhlbšieho vnútra potečú prúdy živej vody.“
39. To však povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho veria, lebo Duch tu ešte nebol, pretože Ježiš ešte nebol zbožňovaný.
40. Niektorí zo zástupu, keď počuli tieto slová, začali preto hovoriť: „Tento je určite prorok.“
41. Iní hovorili: „Tento je Mesiáš.“ Iní zas: „Mesiáš nie je nikdy essénsky majster!“ Niektorí povedali: „Neprichádza predsa Mesiáš z Galiley?“
42. Nehovorí Písmo, že Mesiáš príde z Dávidovho potomstva, z dediny Betlehem, kde bol Dávid?“
43. A tak nastala kvôli nemu v zástupe rozkol.
44. Niektorí z nich sa by ho radi chceli zmocniť, ale nik na neho nepoložil ruku.
45. Preto sa zriadenci vrátili k veľkňazom a farizejom a títo sa ich pýtali: „Ako to, že ste ho sem neprivedli?“
46. Zriadenci odpovedali: „Nijaký iný človek nikdy takýmto spôsobom nehovoril.“

47. Farizeji na to odpovedali: „Neboli ste aj vy pobláznený?
48. Vari verí v neho čo len jediný z predstavených alebo farizejov?
49. Ale tento zástup, ktorý nepozná zákon, sú prekliati ľudia.“
50. Nikodém, ktorý predtým ešte prišiel k nemu a ktorý bol jedným z nich, im povedal:
51. „Náš zákon predsa neodsúdi človeka prv, ako by ho vypočul a spoznal, čo robí?“
52. Ako odpoveď mu povedali: „Nie si vari aj ty z Galiley? Skúmaj a uvidíš, že z Galiley prorok nepovstane.“

8. kapitola

Svetlo sveta

1. Ježiš k nim opäť prehovoril a povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude v žiadnom prípade chodiť v tme, ale bude vlastniť svetlo života.“
2. Nato mu farizeji povedali: „Sám vydávaš svedectvo o sebe; tvoje svedectvo nie je pravdivé.“
3. Ježiš im odpovedal: „Aj keď sám vydávam svedectvo o sebe, je moje svedectvo pravdivé, lebo viem, odkiaľ som prišiel a kam idem. Vy však neviete, odkiaľ prichádzam, ani kam idem.“
4. Vy súdite podľa tela, ja nesúdím vôbec nikoho.
5. A predsa, keď súdim ja, tak je môj súd pravdivý, lebo nie som sám, ale Otec, ktorý ma poslal, je so mnou.
6. Aj vo vašom vlastnom zákone je napísané: ‘Svedectvo dvoch ľudí je pravdivé.’
7. Ja som jeden, kto o sebe vydáva svedectvo a Otec, ktorý ma poslal, o mne vydáva svedectvo.“
8. Na to mu ďalej hovorili: „Kde je tvoj Otec?“ Ježiš odpovedal: „Nepoznáte ani mňa, ani môjho Otca. Keď by ste ma poznali, tak by ste poznali aj môjho Otca.“
9. Tieto slová povedal v sieni pokladov, keď učil v chráme. No jeho samého sa nik nezmocnil, lebo ešte neprišla jeho hodina.

Hodina nedôvery

10. Preto im znova povedal: „Odchádzam preč a budete ma hľadať, a predsa zomriete vo svojom omyle. Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.“

11. Na to si Židia začali hovoriť: „Hádam sa sám nezabije? Ved' hovorí: 'Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.'“
12. Potom pokračoval a povedal im: „Vy ste zo spodných častí, ja som z vrchných častí. Vy ste z tohto sveta; ja nie som z tohto sveta.“
13. Preto som vám povedal: Zomriete vo svojich chybách. Lebo ak neuveríte, že som to ja, tak zomriete vo svojich chybách.“
14. Začali mu teda vraviť: „Kto si?“ Ježiš im povedal: „Prečo k vám vôbec hovorím?“
15. Mám o vás veľa čo povedať a súdiť. Vskutku, ten, kto ma poslal, je pravdivý, a ja hovorím vo svete práve tie veci, ktoré som počul od neho.“
16. Nepochopili, že im hovoril o Otcovi.
17. Ježiš im teda povedal: „Keď ste raz vypočuli Syna človeka, potom rozpoznáte, že ja som to a že nerobím nič z vlastnej pohnútky, ale hovorím tieto veci tak, ako ma to Otec naučil.“
18. A ten ktorý ma poslal, je so mnou; nenechal ma sebe samému, lebo ja vždy robím, čo je jemu po vôli.“

Slobodný v pravde

19. Keď hovoril tieto veci, mnohí v neho uverili.
20. A Ježiš pokračoval a ďalej hovoril Židom, ktorí mu uverili: „Ak ostanete v mojom slove, ste naozaj mojimi učeníkmi;
21. a spoznáte pravdu a pravda vás vyslobodí.“
22. Odpovedali mu: „Sme Abrahámovo potomstvo a nikdy sme neboli ničí otroci. Ako to, že vravíš: 'Budete slobodní?'“
23. Ježiš im odpovedal: "Veru, veru, hovorím vám, každý, kto pácha hriech, je otrokom hriechu.
24. Okrem toho, otrok nezostáva v dome navždy, navždy zostáva syn.
25. Preto, keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní.
26. Viem, že ste Abrahámovo potomstvo; a chcete ma zabiť, lebo moje slovo nerobí pokroky medzi vami.
27. Hovorím o tom, čo som videl u Otca; a tak aj vy robíte to, čo ste počuli od svojho otca.“

28. Odpovedali mu: „Naším otcom je Abrahám.“ Ježiš im povedal: „Keď ste Abrahámovými deťmi, robte diela(skutky) Abrahámove.“
29. No vy ma chcete zabiť – človeka, ktorý vám povedal pravdu, ktorú som počul od Boha. To Abrahám nerobil.
30. Vy nerobíte skutky svojho otca.“ Povedali mu: „My sme sa nenarodili zo smilstva; máme len jedného otca, Boha.“
31. Ježiš im povedal: „Keby bol vašim otcom Boh, milovali by ste ma, lebo som vyšiel od Boha a som tu. Ani ja som neprišiel z vlastného popudu, ale on ma poslal.“
32. Ako je možné, že nechápete, čo vravím? Preto, že nemôžete poslúchnuť moje slovo.
33. Ste zo svojho otca diabla a želáte si konať podľa žiadostivosti svojho otca. Ten bol vrah od počiatku a nezotrval pevne v pravde, pretože v ňom niet pravdy. Keď hovorí klamstvo, hovorí podľa vlastných skutkov, lebo je luhár a otec lži.
34. No keď ja vravím pravdu, tak mi neveríte.
35. Kto z vás ma usvedčí z hriechu? Ako to, že vy mi neveríte, keď hovorím pravdu?
36. Kto je z Boha, počúva Božie slová. Vy nepočúvate preto, lebo nie ste z Boha.“
37. Židia mu odpovedali: "Nehovoríme dobre, že si Samaritán a máš démona?“
38. Ježiš odvetil: „Ja nemám nijakého démona, ale ctím si Otca; a vy mňa znevažujete.“
39. Ja však nehľadám slávu pre seba samého, ale je tu Nieкто, kto ju hľadá a súdi.
40. Veru, veru, hovorím vám: Kto zachová moje slovo, vôbec nikdy neuvidí smrť.“
41. Židia mu povedali: „Teraz vieme, že ty máš démona. Abrahám zomrel a aj proroci, a ty hovoríš: „Kto zachová moje slovo, vôbec nikdy neokúsi smrť.“
42. Nie si azda väčší ako náš otec Abrahám, ktorý zomrel? Aj proroci pomreli. Kýmže sa robíš?“
43. Ježiš odpovedal: „Ak oslavujem sám seba, tak je sláva ničím. Je to môj Otec, ktorý ma oslavuje, on, o ktorom vy hovoríte, že je to váš Boh,
44. a predsa ste ho nespoznali. Ale ja ho poznám. A keby som povedal: ‘Nepoznám ho’, bol by som luhár ako vy. Ale ja ho poznám a jeho slovo zachovávam.
45. Váš otec Abrahám sa veľmi tešil nádejou, že uvidí môj deň, a uvidel ho a tešil sa.“
46. Na to mu Židia povedali: „Ešte nemáš ani štyridsať rokov a videl si Abraháma?“

47. Ježiš im povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Prv ako vošiel Abrahám do bytia, bol som ja.

48. Preto zdvihli kamene a chceli ich hádzať do neho, ale Ježiš sa skrýl a vyšiel z chrámu.

9. kapitola

Vyliečenie od narodenia slepého

1. Keď pokračoval svojou cestou, uvidel človeka ktorý bol od narodenia slepý.
2. A jeho učeníci sa ho spýtali: „Rabbuni, kto zhrešil, tento, alebo jeho rodičia, že sa narodil slepý?“
3. Ježiš odpovedal: „Nezhrešil ani tento ani jeho rodičia, ale stalo sa to, aby sa v jeho prípade zjavili Božie skutky.
4. Musíme konať skutky toho, ktorý ma poslal, dokiaľ je deň, prichádza noc, v ktorej nik nebude môcť pôsobiť.
5. Kým som na svete, som svetlo sveta.“
6. Keď povedal tieto veci, napľul na zem, urobil zo sliny blato a dal to blato na oči toho muža
7. a povedal mu: „Chod', umy sa v rybníku Siloe“ (čo v preklade znamená: „Vyslaný“). A tak šiel a umyl sa a vrátil sa vidiaci.
8. Na to začali susedia a tí, čo ho predtým vídali ako žobráka, vraviť: „Nie je to ten muž, čo tu sedával a zvykol žobrať?“ Jedni vraveli: „Je to on.“
9. Iní vraveli: „V žiadnom prípade, ale podobá sa na neho.“ Ten muž povedal: „Som to ja.“
10. Preto mu začali hovoriť: „Ako to, že sa tvoje oči otvorili?“
11. On odpovedal: „Človek, ktorý sa volá Ježiš, urobil blato a potrel mi oči a povedal mi: ‘Chod' k Siloe a umy sa!’ Šiel som teda, umyl som sa a nadobudol som zrak.“
12. Na to mu povedali: „Kde je ten muž?“ Povedal: „Neviem“.

Vypočúvanie farizejmi

13. Zaviedli ho, toho, čo bol predtým slepý, k farizejom.
14. Inak v ten deň bol Sabat, keď Ježiš urobil blato a otvoril mu oči.

15. Preto sa ho začali aj farizeji pýtať, ako získal zrak. On im povedal: „Priložil mi na oči blato, umyl som sa a teraz vidím“.

16. Preto začali niektorí farizeji hovoriť: „Tento človek nie je od Boha, lebo nezachováva Sabat“. Iní začali hovoriť: „Ako môže človek, ktorý je hriešnik, robiť takéto znamenia?“ A nastal medzi nimi rozkol.

17. Preto sa znova pýtali slepého: „Čo hovoríš o ňom ty, keď že vidíš, že ti otvoril oči?“ Ten muž povedal: „Je to prorok.“

18. Židia však neverili, že bol slepý a teraz začal vidieť, kým si nezavolali rodičov toho človeka, ktorý sa stal vidiacim.

19. A opýtali sa ich: „Je to váš syn, o ktorom vravíte, že sa narodil slepý? Ako to, že teraz vidí?“

20. Na to jeho rodičia odpovedali: „Vieme, že je to náš syn a že sa narodil slepý.“

21. Ale ako to, že teraz vidí, to nevieme, ani nevieme, kto mu otvoril oči. Jeho sa spýtajte. Ved' je plnoletý. Nech hovorí sám za seba.“

22. Jeho rodičia hovorili tak preto, že sa báli Židov, pretože Židia sa už dohodli, že ak ho niekto vyzná ako Mesiáša, ten má byť vylúčený zo synagógy.

23. Preto jeho rodičia povedali: „Je plnoletý. Jeho sa spýtajte“.

24. Preto zavolali toho človeka, čo bol slepý, a povedali mu: „Vzdaj Bohu česť! My vieme, že tento človek je hriešnik.“

25. On odvetil: „Či je hriešnik, neviem. Ale jedno viem, že ja, ktorý som bol slepý, teraz vidím.“

26. Spýtali sa ho teda: „Čo s tebou urobil? Ako ti otvoril oči?“

27. Odpovedal im: „Už som vám to povedal, a predsa ste nepočúvali. Prečo to chcete počuť znova? Predsa sa nechcete aj vy stať jeho učeníkmi?“

28. Na to mu vynadali a povedali: „Ty si učeník tohto človeka, ale my sme Mojžišovi učeníci.“

29. My vieme, že k Mojžišovi hovoril Boh, ale o tomto nevieme, odkiaľ je.“

30. Ten človek im na to odpovedal: „To je určite udivujúce, že vy neviete, odkiaľ je, a predsa mi otvoril oči.“

31. Vieme, že hriešnikov Boh nevyslyší; ale vyslyší toho, kto je bohabojný a plní jeho vôľu.

32. Od vekov nik neslýchal, že by bol niekto otvoril oči slepému od narodenia.

33. Keby tento človek nebol od Boha, nemohol by vôbec nič urobiť.“
34. Odpovedali mu: „Celý si sa v hriechoch narodil a predsa nás poučáš?“ A vyhodili ho!

Viera vyličeného

35. Ježiš sa dopočul, že ho vyhodili, vyhľadal ho a povedal mu: „Veríš v Syna človeka?“
36. Ten muž odvetil: „A kto je to, Pane, aby som v neho uveril?“
37. Ježiš mu povedal: „Už si ho videl, a mimochodom, čo sa s tebou rozpráva, ten je to.“
38. Na to on povedal: „Verím v neho, Pane.“ A vzdal mu úctu.
39. A Ježiš povedal: „K tomuto súdu som prišiel na tento svet: aby tí, čo nevidia, mohli vidieť, a tí, čo vidia, aby oslepli.“
40. Začuli to tí z farizejov, čo boli pri ňom, a tí mu povedali: „My predsa nie sme tiež slepí?“
41. Ježiš im povedal: „Keby ste boli slepí, nemali by ste hriech. Ale teraz hovoríte: ‘Vidíme.’ Váš hriech zostáva.“

10. kapitola

Znameníť pastier

1. „Veru, veru, hovorím vám: Kto nevchádza do ovčince bránou, ale vstupuje inokade, je zlodej a lupič.
2. Ale ten, ktorý vchádza dverami, je pastier oviec.
3. Tomu strážca dverí otvára a ovce počúvajú na jeho hlas a on volá svoje vlastné ovce po mene a vyvádza ich.
4. Keď všetky svoje vypustil, kráča pred nimi a ovce idú za ním, lebo poznajú jeho hlas.
5. Za cudzincom v žiadnom prípade nepôjdu, ale od neho ujdú, lebo nepoznajú cudzincov hlas.“
6. Ježiš im to povedal takto obrazne, ale oni nepochopili, čo znamená to, čo im povedal.
7. Preto Ježiš povedal znova: „Veru, veru, hovorím vám, ja som dvere pre ovce.
8. Všetci tí, čo prišli namiesto mňa, sú zlodeji a lupiči; ale ovce ich nepočúvali.

9. Ja som dvere; každý, kto vojde cezo mňa, bude spasený a bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.
10. Zloděj prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali v hojnosti.
11. Ja som znamenitý pastier; znamenitý pastier dá svoju dušu za svoje ovce.
12. Nádenník a ten, čo nie je pastierom a ovce nie sú jeho, opúšťa ovce a uteká, keď vidí prichádzať vlka – a vlk ich trhá a rozháňa – ,
13. veď je nádenník a nestará sa o ovce.
14. Ja som znamenitý pastier a poznám svoje ovce a moje ovce poznajú mňa,
15. tak, ako mňa pozná Otec a ja poznám Otca; a ja položím svoj život v prospech oviec.
16. A mám aj iné ovce, ktoré nie sú z tohto ovčince; aj tie musím priviesť a budú počuť môj hlas; a budú jedným stádom pod jedným pastierom.
17. Otec ma preto miluje, preto že dávam svoju dušu, aby som ju znova prijal.
18. Nik mi ju nevzal, ale ja ju dávam z vlastnej pohnútky. Mám moc ju odovzdať a mám moc zasa prijať. Rozhodovanie o tom som prijal od svojho Otca.“
19. Pre tieto slová znova nastala medzi Židmi rozkol.
20. Mnohí z nich hovorili: „Je posadnutý démonom a šalie. Prečo ho počúvate?“
21. Iní namietať: „To nie sú reči človeka posadnutého démonom. Zlý duch predsa nemôže otvárať oči slepým?“

Svedectvo o sebe na sviatok Zasvätenia

22. V tej dobe bol v Jeruzaleme práve sviatok Zasvätenia. Bol zimný čas,
23. a Ježiš vošiel do chrámu a prechádzal sa v stĺporadi Šalamúnovej haly.
24. Obstúpili ho tam Židia a začali mu hovoriť: „Ako dlho podržiš naše duše v napätí? Ak si Mesiáš, tak nám to povedz otvorene.“
25. Ježiš im odpovedal: „Povedal som vám to, a predsa neveríte. Skutky, ktoré konám v mene svojho Otca, tie o mne prinášajú svedectvo.
26. Ale vy neveríte, lebo nepatríte k mojim ovciam.
27. Moje ovce počúvajú môj hlas a ja ich poznám a ony ma nasledujú.

28. A ja im dávam večný život a ony v nikdy, žiadnom prípade nebudú zničené a nik mi ich nevytrhne z mojej ruky.
29. To, čo mi dal môj Otec, je väčšie než všetko ostatné a nik ich nemôže vytrhnúť z ruky Otcovej.
30. Ja a Otec sme jedno.“
31. Židia znova zdvihli kamene a chceli ho kameňovať.
32. Ježiš im povedal: „Ukázal som Vás nazrieť na veľa vynikajúcich diel od Otca. Pre ktoré dielo ma kameňujete?“
33. Židia mu odpovedali: „Nekameňujeme ťa za nejaké vynikajúce dielo, ale za rúhanie, preto, že hoci si človek, robíš sa sám Bohom.“
34. Ježiš im odpovedal: „Nie je vo vašom zákone napísané: ‘Povedal som: Ste bohmi’? ”
35. Nuž ak nazval bohmi tých, na ktorých bolo vydané slovo Božie, a Písmo nemožno predsa zneplatniť,
36. povedzte mi k tomu, prečo tomu, ktorého Otec posvätil a poslal na svet, hovoríte ‘Rúhaš sa’, za to že som povedal: Som syn svojho Otca?”
37. Ak nekonám skutky môjho Otca, tak mi neverte!
38. Ale ak ich konám, potom verte tým skutkom, aj keď mne neveríte, aby ste spoznali a potom už vedeli, že Otec má spoločenstvo so mnou a ja mám spoločenstvo s Otcom.“
39. Preto ho zasa chceli chytiť, ale on odišiel mimo ich dosahu.
40. Potom znova odišiel za Jordán, na miesto, kde Ján predtým krstil, a tam sa zdržoval.
41. A mnohí ľudia prichádzali za ním a začali hovoriť: „Ján síce neurobil ani jedno znamenie,
42. ale všetko, čo Ján povedal o tomto človeku, sa stalo skutočnosťou.“ A mnohí tam v neho verili.

11. kapitola

Smrť Lazárova

1. Bol istý človek chorý, Lazar z Magdaly, ktorý teraz žil so svojimi sestrami Máriou a Martou v dedine Betánia.

2. Bola to totiž tá Mária, jeho švagriná, ktorá bola na návšteve u svojich súrodencov a ktorá pomazala Pánovi nohy vonným olejom a usušila mu ich svojimi vlasmi, ktorej brat Lazar bol chorý.
3. Preto jeho sestry poslali k nemu, aby mu povedali: „Pane, ten, ku ktorému cítiš náklonnosť, je chorý.“
4. Keď to ale Ježiš počul, povedal: „Účelom tejto choroby nie je smrť, ale veľbenie Boha, aby Syn Boží bol skrze to velebený.“
5. Ježiš teda miloval Máriu a jej sestru Martu, aj ich brata Lazara.
6. Síce teda počul, že je chorý, ale zostal dva dni na mieste, kde bol.
7. Na to povedal svojim učeníkom: „Poďme zase do Judska“.
8. Učeníci mu povedali: „Rabbuni, len nedávno ťa Judejci chceli ukameňovať a zasa tá ideš?“
9. Ježiš odpovedal: „Netrvá denné svetlo dvanásť hodín? Keď niekto chodí vo dne, nikde nenarazí, lebo vidí svetlo tohto sveta.“
10. Keď ale niekto kto chodí v noci, niekde narazí, pretože svetlo nie je v ňom.“
11. Tieto veci povedal, a potom im povedal: „Lazar, náš priateľ, odišiel na odpočinok, ale idem ho tam prebudiť zo spánku.“
12. Učeníci mu na to povedali: „Pane, ak odpočíva, ozdravie.“
13. Ježiš však hovoril o jeho smrti. Ale oni si mysleli, že hovorí o pokoji spánku.
14. Na to im Ježiš povedal otvorene: „Lazar zomrel“
15. a kvôli vám sa teším, že som tam nebol, aby ste uverili. Poďme ale k nemu.“
16. Na to povedal Tomáš, zvaný „Dvojča“, svojim spolu učeníkom: „Poďme aj my, aby sme zomreli s Majstrom.“

Ježiš v Betánii

17. Ježiš potom pri svojom príchode zistil, že Lazar bol už štyri dni v hrobke.
18. Betánia teda ležala blízko Jeruzalema, vzdialená asi tri kilometre.
19. Preto prišlo k Márii a Marte veľa Židov, aby ich kvôli bratovi utešili.
20. Keď Marta počula, že prichádza Ježiš, išla mu naproti; Mária však zostala sedieť v dome.

21. Preto povedala Marta Ježišovi: „Pane, keby si bol býval tu, môj brat by nebol zomrel.
22. Ale predsa teraz viem, že o čokoľvek vyprosíš od Boha, Boh ti to dá.“
23. Ježiš jej povedal: „Tvoj brat vstane.“
24. Marta mu povedala: „Viem, že vstane, pri vzkriesení v posledný deň.“
25. Ježiš jej povedal: „Ja som vzkriesenie a život. Kto prejavuje vieru vo mňa, príde k životu, aj keď zomrie;
26. a každý, kto žije a prejavuje vieru vo mňa, vôbec nikdy neumrie. Veríš tomu?“
27. Povedala mu: „Áno, Pane, ja som verila, že ty si Kristus, Boží Syn, ktorý prišiel na svet.“
28. A keď to povedala, odišla a zavolať svoju sestru Máriu a potajme jej povedala: „Učiteľ je tam a volá ťa.“
29. Keď to táto počula, rýchlo vstala a pobrala sa za ním.
30. Ježiš v skutočnosti ešte nevošiel do dediny, ale bol stále na mieste, kde ho stretla Marta.
31. Keď teda Židia, čo boli s ňou v dome a utešovali ju, videli, že Mária rýchlo vstala a vyšla von, nasledovali ju, lebo si mysleli, že sa ide vyplakať k hrobke.
32. A keď Mária dorazila na to miesto, kde bol Ježiš, a uzrela ho, padla mu k nohám a povedala mu: „Pane, keby si bol býval tu, tak by môj brat nebol umrel.“

Z mŕtvych vzkriesenie

33. Keď Ježiš videl, že plače a ako plačú aj Židia, čo s ňou prišli, zastonal v duchu a bol nekľudný
34. a povedal: „Kde ste ho uložili?“ Povedali mu: „Pane, pod sa pozrieť.“
35. Ježiš preliat slzy.
36. Na to začali Židia vraviť: „Pozrite, akú náklonnosť k nemu mal!“
37. No niektorí z nich ale hovorili: „Nebol by tento človek, čo otvoril oči slepému, schopný uchrániť tohto pred smrťou?“
38. Tak teda prišiel Ježiš, potom, čo si v sebe znova zastonal, k hrobke. Bola to vlastne jaskyňa a pred ňou ležal kameň.
39. Ježiš povedal: „Odstráňte ten kameň.“ Marta, sestra mŕtveho, mu povedala: „Pane, už bude páchnuť, veď už je štyri dni mŕtvy.“

40. Ježiš jej povedal: „Nepovedal som ti, že keď uveríš, uvidíš slávu Božiu?“
41. Na to odstránili kameň. Ježiš pozdvihol oči priamo k nebu a povedal: „Otče, ďakujem ti, že si ma vypočul.“
42. Síce som vedel, že ma vždy vypočuješ, ale hovorím to kvôli zástupu, čo tu stojí okolo, aby mohli uveriť, že si ma ty vyslal.“
43. A keď povedal tieto veci, zvolal nahlas: „Lazár, vyjdi von!“
44. Muž, ktorý už bol mŕtvy, vyšiel von, ruky a nohy obviazané obväzmi a jeho tvár bola oviazaná šatkou. Ježiš im povedal: „Rozviažte ho a nechajte ho ísť.“

Rozhodnutie o chytení Ježiša

45. Mnohí zo Židov, ktorí prišli s Máriou a videli to, čo urobil, v neho preto uverili;
46. no niektorí z nich odišli k farizejom a rozpovedali im o veciach, čo Ježiš urobil.
47. V dôsledku toho sa zhromaždili vrchný kňazi a farizeji Sanhedrin a začali vraviť: „Čo máme robiť, keď tento človek robí veľa znamení?“
48. Ak mu uvoľíme tak robiť, budú v neho všetci veriť, prídu Rimania a vezmú naše mestá ako i národ (ľud) (sa na to treba asi opýtať).“
49. A jeden z nich, Kajfáš, ktorý bol v tom roku veľkňazom, im povedal: „Vy nič neviete
50. a nevedomujete si, že je vám na prospech, ak zomrie jeden človek za ľud a nebude zničený celý národ.“
51. Toto však nepovedal sám od seba, ale preto, že bol jedným z Antikristov
52. a chcel si ponechať moc.
53. Tak od toho dňa prijali radu, aby ho zabili.
54. V dôsledku toho už Ježiš nechodil verejne medzi Židmi, ale odišiel odtiaľ do kraja blízko divočiny, do jedného mesta zvaného Efraim, a tam zostal s učeníkmi.
55. Už bol blízko židovský sviatok pessah a mnohí z toho kraja pred pessahom odchádzali do Jeruzalema, aby sa obradne očistili.
56. Preto hľadali Ježiša a ako postávali v chráme, navzájom si vraveli: „Aký je Váš názor? Azda vôbec nepríde na sviatky?“
57. Ale vrchný kňazi a farizeji vydali nariadenie, že ktokoľvek, kto sa dozvie, kde je, má im to udať, aby ho mohli dolapíť.

12. kapitola

Pomazanie Ježiša v Betánii

1. Tak prišiel Ježiš šesť dní pred Pessahom do Betánie, kde bol Lazár, ktorého bol Ježiš vzkriesil z mŕtvych.
2. Preto tam pripravili pre neho večeru a Marta obsluhovala, Lazár bol ale jedným z tých, čo s ním boli pri stole.
3. Mária, Ježišova švagriná, ale verila v Ježiša ako v poslaného Mesiáša a chcela ho spraviť pomazaným, za kráľa nad Izraelom, pretože Ježišovi rodičia boli obaja z domu Dávidovho, a to v priamej línii.
4. Preto Ježiš bol právoplatným princom Izraela, podľa zákona prorokov.
5. Tak Mária vzala nádobu plnú vonného oleja z pravého a veľmi drahého nardu a pomazala ním Ježišove vlasy a nohy a poutierala nohy svojimi vlasmi; Ježiš ale dopustil to, čo sa dialo, aby sa splnilo Písmo. Dom sa naplnil vôňou vonného oleja.
6. No Judáš Iškariotský, jeden z jeho učeníkov, ktorý ho neskôr mal zradiť, povedal:
7. „Prečo sa tento vonný olej nepredal za tristo denárov, aby sa rozdali chudobným?“
8. Lenže to nepovedal preto, že by mu bolo záležalo na chudobných, ale že bol zlodej a mal pokladňu a zvykol odnášať vklady pre seba.
9. Preto Ježiš povedal: „Nechaj ju, pretože tento zvyk dodržala s ohľadom na deň môjho pohrebu a nie s ohľadom na moju korunováciu.“
10. Ved' chudobných máte vždy medzi sebou, ale mňa nemáte vždy.“
11. Veľký zástup Židov sa dozvedel, že tam je a že dostal pomazanie na kráľa a prišli nielen kvôli Ježišovi, ale tiež vidieť Lazara, ktorého vzkriesil z mŕtvych.
12. Vrchný kňazi teda dostali radu zabiť aj Lazara,
13. lebo mnohý zo židov tam išli pre neho a verili na Ježiša.

Vstup do Jeruzalema

14. Keď sa na druhý deň veľký zástup, čo prišiel na sviatky, dopyčul, že Ježiš prichádza do Jeruzalema,
15. vzali palmové ratolesti a vyšli mu v ústrety. A začali volať: „Prosíme ťa zachráň! Požehnaný buď, ktorý prichádza v mene Jehovu, áno, kráľ Izraela!“
16. Keď ale Ježiš našiel osliatko, sadol si naň, ako je napísané:

17. „Neboj sa, dcéra sionská. Hľa, tvoj kráľ prichádza, sediac na osliatku.“
18. Tieto veci si jeho učenci najprv nevšimali, ale keď bol Ježiš zbožňovaný, tak si spomenuli na to, čo bolo o ňom napísané a že s ním vykonali tieto veci.
19. Tak o tom vydával svedectvo zástup, ktorý s ním bol, keď vyvolal z hrobky Lazára a vzkriesil ho z mŕtvych.
20. Preto mu zástup vyšiel v ústrety, lebo počul, že urobil toto znamenie.
21. Vtedy si farizeji medzi sebou hovorili: „Vidíte, že nič nezmôžete. Vidíte? Svet za ním príbeh.“

Súd nad svetom

22. Medzi tými, ktorý si cez sviatok prišli vyprosovať, bolo aj niekoľko Grékov.
23. Tých teda pristúpili k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy, a začali ho prosiť tým, že mu vraveli: „Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.“
24. Filip šiel a povedal to Ondrejovi. Ondrej a Filip to išli povedať Ježišovi.
25. Ježiš im ale odpovedal a vravel: „Nadišla hodina, aby bol Syn človeka zbožňovaný.“
26. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neumrie,
27. zostane len zrnom; ak ale umrie, prinesie veľa ovocia. Kto miluje svoju dušu v tomto svete, ten ju zničí, ale kto nenávidí svoju dušu v tomto svete, ten ju zachová pre večný život.
28. Ak chce mi niekto slúžiť, tak nech ma nasleduje, a kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho bude čiť Otec.
29. Teraz je moja duša znepokojená a čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou. Ale práve preto som v túto hodinu prišiel.
30. Otče, osláv svoje meno.“ Na to zaznel hlas z neba: „Už som oslávil a znova oslávim.“
31. Preto povedal zástup, ktorý tam stál a počul to, že vrah zahrnelo. Iní začali hovoriť: „Anjel k nemu prehovoril.“
32. Ježiš odpovedal takto: „Tento hlas tu nie je kvôli mne, ale kvôli vám.“
33. Teraz je súd nad týmto svetom, teraz bude panovník tohto sveta vyhodený von.
34. A predsa, až budem vyzdvihnutý od zeme, budem priťahovať k sebe ľudí všetkého druhu.“

35. Zástup mu na to odpovedal: „Počuli sme zo Zákona, že Kristus zostáva navždy; a ako to, že ty hovoríš, že Syn človeka musí byť pozdvihnutý? Kto je to tento Syn človeka?“

36. Ježiš im preto povedal: „Ešte chvíľku bude svetlo medzi vami. Putujte, dokiaľ máte svetlo, aby vás temnota nepremohla, a kto chodí v temnote, nevie, kam ide.“

37. Kým máte svetlo, dosvedčujete vieru vo Svetlo, aby ste sa stali deťmi svetla.“ Ježiš povedal tieto veci a odišiel a schoval sa pred nimi.

Ježiš, záchránca sveta

38. Hoci pred nimi urobil tak veľa znamení, neuverili v neho, aby sa splnilo slovo proroka Izaiáša, keď povedal: „Jahve, kto uveril tomu, čo od nás počul? A komu sa zjavila ruka Jahveho?“

39. Dôvod, prečo nemohli uveriť, je ten, že Izaiáš znova povedal:

40. „Oslepil im oči a zatvrdil im srdcia, aby očami nevideli a srdcom nechápali a neobrátili sa a aby som ich neuzdravil.“

41. Izaiáš povedal tieto veci, pretože on videl Ježišovu božskosť a hovoril o ňom.

42. Preto vskutku uverili v neho mnohí z predstavených, ale pre farizejov sa k nemu nepriznali, aby ich nevyľúčili zo synagógy;

43. lebo ľudsky prejavovanú úctu mali radšej ako samú úctu od Boha.

44. Ježiš ale zvolal a povedal: „Kto verí vo mňa, neverí len vo mňa ale aj v toho, ktorý ma poslal;

45. a kto vidí mňa, vidí toho, ktorý ma poslal.

46. Ja som prišiel na svet ako svetlo, aby nik, kto verí vo mňa, neostal vo temnote.

47. Avšak, ak niekto počuje moje slová a nezachováva ich, ja ho nesúdím; lebo som neprišiel svet súdiť, ale svet zachrániť.

48. Kto mnou pohŕda a neprijíma moje slová, ten má niekoho, kto ho súdi. Slovo, ktoré som hovoril, ho bude súdiť v posledný deň;

49. Lebo ja som nehovoril z vlastnej pohnútky, ale Otec sám, ktorý ma poslal, ten mi prikázal, čo mám povedať a čo mám hovoriť.

50. A viem aj to, že jeho prikázanie znamená večný život. Preto vravím veci, ktoré vravím, tak, ako mi ich Otec povedal.“

13. kapitola

Umývanie nôh

1. Teraz, pred sviatkom pessah, pretože Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi, miloval tých svojich, čo boli na svete, miloval ich až do konca.
2. Pri večeri, keď už diabol vnukol do srdca Judášovi Iškariotskému, synovi Šimonovmu, aby ho zradil,
3. on ale vedel, že mu Otec dal do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádzal,
4. vstal od večere, odložil si vrchný odev. A vzal plátennú zásteru a prepásal sa.
5. Potom nalial vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný.
6. Tak prišiel k Šimonovi (Petrovi). On mu povedal: „Pane, ty mi umyješ nohy?“
7. Ježiš mu na to odpovedal: "Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale po týchto veciach porozumieš.“
8. Šimon (Peter) mu povedal: „Ako môj majster mi nesmieš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš časťou so mnou.“
9. Tu mu Šimon (Peter) povedal: „Pane, nielen nohy, ale aj ruky a hlavu.“
10. Ježiš mu povedal: „Kto sa okúpala, potrebuje si umyť už len nohy, inak je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci.“
11. Poznal totiž človeka, ktorý ho zradil. Preto povedal: „Nie všetci z vás sú čistí.“
12. Keď im umyl nohy, obliekol si vrchný odev a znova si sadol k stolu a povedal im: „Viete, čo som vám urobil?“
13. Vy ma oslovujete Učiteľ a Pán a dobre hovoríte, lebo to som.
14. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy ste povinní si jeden druhému umývať nohy.
15. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám.
16. Veru, veru, hovorím vám: Sluha nie je väčší ako jeho pán, ani vyslanec nie je väčší ako ten, kto ho poslal
17. Keď robíte tieto veci, ste šťastní, ak ich smiete robiť:

18. Nehovorím o vás všetkých; poznám tých, ktorých som si vyvolil. Ale stane sa to, aby sa splnilo slovo z Písma: ‘Ten, ktorý jedával môj chlieb, zdvihol proti mne päty’.

19. Od tejto chvíle vám to vravím, skôr, ako sa to stane, aby ste verili, keď sa to stane, že som to ja.

20. Veru, veru, hovorím vám: Kto prijíma toho, koho ja pošlem, prijíma aj mňa. A kto prijíma mňa, prijíma aj toho, ktorý ma poslal.“

Zradca Judáš

21. Keď Ježiš povedal tieto veci, znepokojil sa v duchu a podal svedectvo a povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí.“

22. Učeníci sa začali pozerat' na seba, pretože si neboli istí, o kom to povedal.

23. V Ježišovom lone ležal jeden z jeho učeníkov, Ján, a Ježiš ho miloval.

24. Na neho kývol Šimon (Peter) a povedal mu: „Povedz, kto je to, o kom to povedal.“

25. Na to sa nahol k Ježišovej hrudi a spýtal sa: „Pane, kto je to?“

26. Na to Ježiš povedal: „Je to ten, komu podám kúsok jedla, ktorý namočím.“ A potom namočil kúsok jedla, vzal ho a dal ho Judášovi, synovi Šimona Iškariotského.

27. A hneď po tomto kúsku do neho vošiel satan. Ježiš mu povedal: „Čo robíš, urob rýchlejšie.“

28. Ale nik zo stolujúcich nerozumel, prečo mu to povedal.

29. V skutočnosti si niektorí mysleli, že, keďže Judáš viedol pokladňu, mu Ježiš povedal: „Nakúp, čo budeme potrebovať na sviatok“ alebo že mal dať niečo chudobným.

30. Po tom, čo dostal ten kúsok jedla, okamžite vyšiel. A bola noc.

O blížiacej sa rozlúčke

31. Po tom čo vyšiel, Ježiš povedal: „Teraz je Syn človeka oslávený a Boh v spojení s ním je oslávený spolu s ním.

32. A Boh sám ho oslávi a on ho oslávi hneď’.

33. Detičky, ešte chvíľočku som s vami. Budete ma hľadat', a tak, ako som povedal Židom, aj vám teraz hovorím: Kam ja idem, tam vy prísť nemôžete.

34. Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás, tak aj vy milujte jeden druhého.

35. Podľa toho spoznajú všetci, že ste moji učeníci, ak sa budete navzájom milovať.“

36. Šimon (Peter) mu povedal: „Pane, kam ideš?“ Ježiš odpovedal: „Kam ja idem, tam ma nemôžeš nasledovať, no budeš ma nasledovať neskôr.“

37. Šimon (Peter) mu povedal: „Pane, prečo ťa nemôžem nasledovať teraz? Chcem položiť svoju dušu na tvoj prospech.“

38. Ježiš odpovedal: „Svoju dušu chceš položiť na môj prospech? Veru, veru, hovorím ti: Určite nezaspieva kohút skôr, kým ma tri razy nezaprieš.“

14. kapitola

O ceste, pravde a živote

1. „Nech sa vám srdce neznepokojuje. Ohlasujte vieru v Boha a ohlasujte aj vieru vo mňa.
2. V dome môjho Otca je mnoho príbytkov. Keby to bolo inak, tak by som vám to bol povedal, pretože tam idem pripraviť vám miesto.
3. A keď tam odídem a pripravím vám miesto, zasa prídem a vezmem vás k sebe, aby ste aj vy boli tam, kde som ja.
4. A kam ja idem, tam cestu poznáte.
5. Tomáš mu povedal: „Pane, my nevieme, kam ideš. Prečo teda poznáme cestu?“
6. Ježiš mu odpovedal: „Ja som cesta, pravda a život. Nik nepríde k Otcovi inak ako cezo mňa.
7. Keby ste neboli poznali mňa, spoznali by ste, aj môjho Otca; už odteraz ho poznáte a videli ste ho.“
8. Filip mu povedal: „Pane, ukáž nám Otca, a to nám postačí.“
9. Ježiš mu povedal: „Tak dlho som bol s vami a predsa si ma nespoznal, Filip? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že vravíš: ‘Ukáž nám Otca?’
10. Neveríš, že ja mám spoločenstvo s Otcom a Otec má spoločenstvo so mnou? Veci, ktoré vám hovorím, nehovorím sám zo seba, ale Otec, ktorý ostáva v spoločenstve so mnou, koná svoje diela.
11. Verte mi, že ja mám spoločenstvo s Otcom a Otec má spoločenstvo so mnou; aspoň pre tie samotné skutky verte.
12. Veru, veru, hovorím vám: Ten, kto prejavuje vieru vo mňa, bude tiež konať skutky, aké ja konám, a bude konať ešte väčšie skutky ako tieto, lebo ja idem k Otcovi.

13. A to, o čo prosíte aj v mojom mene, vždy vykonám, aby Otec v spojení so synom boli zbožňovaný.

Prísľub Ducha Svätého

14. Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania;

15. A ja poprosím Otca a on vám dá iného Pomocníka, aby zostal s vami naveky,

16. Ducha pravdy, ktorého svet nemôže prijať, lebo ho nevidí, ani ho nepozná. Vy ho poznáte, veď ostáva u vás a je vo vás.

17. Nenechám vás samých v utrpení. Prídem k vám.

18. Ešte chvíľku a svet ma už nevidí, ale vy ma uvidíte, lebo ja žijem a aj vy budete žiť.

19. V ten deň spoznáte, že ja mám spoločenstvo s Otcom a on má spoločenstvo so mnou a ja mám spoločenstvo s vami.

20. Kto má moje prikázania a zachováva ich, ten ma miluje. A kto miluje mňa, toho bude milovať môj Otec; aj ja ho budem milovať a zreteľne mu ukážem seba samého.“

21. Ten iný Judáš, nie ten Išariotský, mu povedal: „Pane, ako to, že seba chceš zreteľne ukázať nám a nie svetu?“

22. Ježiš mu odpovedal takto: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať a my prídem k nemu a prijmem jeho príbytok.

23. Kto ma nemiluje, nezachováva moje slová; a slovo, ktoré počujete, nie je moje, ale patrí tomu Otcovi, ktorý ma poslal.

24. Tieto veci som vám povedal, kým som bol ešte u vás.

25. Ale pomocník, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, ten vás naučí všetky veci a pripomenie vám všetky veci, ktoré som vám povedal.

26. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam. Nedávam vám ho tak, ako ho dáva svet. Vaše srdce nebude znepokojené a od strechu skľúčené.

27. Počuli ste, že som vám povedal: Odchádzam a vrátim sa k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že odchádzam k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja.

28. Takže teraz som vám to povedal, ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane.

29. Už nebudem s vami veľa hovoriť, lebo prichádza vládca sveta. A on sa mi nemôže priblížiť,

30. aby ale svet rozpoznal, že milujem Otca, konám tak, ako Otec mi prikázal konať. Vstaňte a poďme odtiaľto.

15. kapitola

O pravom viniči

1. Ja som pravý vinič a môj Otec je pravým vinohradníkom.
2. Každú ratolesť, ktorá na mne neprináša ovocie, odoberá a každú, ktorá ovocie prináša, čistí, aby prinášala viac ovocia.
3. Vy ste už čistí kvôli slovu, ktoré som vám povedal.
4. Zostávajú v spoločenstve so mnou a ja v spoločenstve s vami. Tak, ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, iba ak ostane na viniči, tak isto ani vy, ak neostanete v spoločenstve so mnou.
5. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva v spoločenstve so mnou a ja v spoločenstve v s ním, ten prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa nemôžete urobiť vôbec nič.
6. Ak niekto neostane v spoločenstve so mnou, bude vyhodený von ako konár a uschne; a pozbierajú tieto ratolesti a hodia ich do ohňa a spália.
7. Ak ostanete v spoločenstve so mnou a moje slová ostanú vo vás, proste, o čo chcete, a stane sa to pre vás.
8. Môj Otec bude zbožňovaný tým, že neustále prinášate veľa ovocia a uzná vás ako mojich učeníkov.

Milujte sa navzájom!

9. Ako Otec miloval mňa a ja som miloval vás, tak ostávajú v mojej láske.
10. Ak zachováte moje prikázania, ostanete v mojej láske, rovnako ako ja som zachoval prikázania svojho Otca a ostávam v jeho láske.
11. Tieto veci som vám povedal, aby vo vás bola moja radosť a aby vaša radosť bola úplná.
12. Toto je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom tak, ako som ja miloval vás.
13. Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoju dušu za svojich priateľov.
14. Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem.
15. Už vás nenazývam otrokmi, pretože otrok nevie čo robí jeho pán. Ale nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetky veci, čo som počul od svojho Otca.

16. Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás a ustanovil som vás, aby ste išli a ustavične prinášali ovocie a aby vaše ovocie zostalo; aby vám Otec dal všetko, o čokoľvek ho budete prosiť v mojom mene.

17. Tieto veci vám prikazujem, aby ste sa navzájom milovali.

O nenávisti sveta

18. Ak vás svet nenávidí, tak vedzte, že mňa nenávidel pred vami.

19. Keby ste boli časťou sveta, svet by si bol milý. Pretože však nie ste súčasťou sveta, ale ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.

20. Majte na pamäti slovo, ktoré som vám povedal: Otrokom nie je väčší ako jeho pán. Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás; ak zachovávali moje slovo, budú zachovávať aj vaše.

21. Všetky tieto veci vám však budú robiť pre moje meno, lebo nepoznajú toho, ktorý ma poslal.

22. Keby som nebol prišiel a nebol im hovoril, nemali by hriech; ale teraz nemajú výhovorku pre svoj hriech.

23. Kto nenávidí mňa, nenávidí aj môjho Otca.

24. Keby som nebol medzi nimi konal diela, aké nik iný nekonal, nemali by hriech; teraz ale videli mňa ako aj môjho Otca a tiež nenávideli.

25. To preto, aby sa splnilo slovo napísané v ich Zákone: 'Nenávideli ma bez príčiny.'

26. Keď príde Pomocník, ktorého vám ja pošlem od Otca, Duch pravdy, ktorý vychádza z Otca, tak on o mne vydá svedectvo;

27. a aj vy máte vydať svedectvo, lebo ste pri mne boli od začiatku.

16. kapitola

O prichádzajúcom utrpení

1. Vravil som vám tieto veci, aby ste sa nepotkňali.

2. Vylúčia vás zo synagógy. Áno, prichádza hodina, keď si každý, kto vás zabije, bude myslieť, že preukázal Bohu svätú službu.

3. Ale tieto veci budú robiť preto, lebo nepoznali ani Otca ani mňa.

4. Ale ja som vám povedal tieto veci, aby ste si spomenuli, keď príde ich hodina, že som vám to hovoril. Tieto veci však som vám predtým nehovoril, pretože som bol s vami.

O pôsobení Ducha Svätého

5. Teraz ale idem k tomu, ktorý ma poslal, a predsa sa ma nik z vás nepýta: 'Kam ideš?'

6. Ale pretože som povedal tieto veci, vaše srdce naplnil zármutok.

7. Napriek tomu vám však hovorím pravdu: Je to pre vaše dobro, že odchádzam preč. Lebo ak neodidem, Pomocník k vám v žiadnom prípade nepríde; ale keď odidem, pošlem ho k vám.

8. A keď ten príde, dá svetu presvedčivé dôkazy, pokiaľ ide o spravodlivosť:

9. predovšetkým, lebo ľudia neprejavujú vieru vo mňa;

10. potom, pokiaľ ide o spravodlivosť, lebo ja idem k Otcovi, a už ma nevidíte;

11. potom, pokiaľ ide o súd, lebo vládca tohto sveta je už odsúdený.

12. Ešte vám mám toho veľa povedať, ale teraz to neunesiete.

13. Keď však príde on, Duch pravdy, uvedie vás do plnej pravdy, lebo nebude hovoriť z vlastnej pohnutky, ale bude hovoriť o tom, čo počuje, a povie vám, čo má prísť.

14. On ma oslávi, lebo z môjho príjme a zvestuje vám to.

15. Všetko, čo má Otec, je moje. Preto som povedal, že z môjho vezme a zvestuje vám.

O odlúčení a opätovnom stretnutí

16. Ešte chvíľku a už ma nebudete vidieť a zasa o chvíľku a budete ma vidieť.“

17. Na to si niektorí z jeho učeníkov medzi sebou hovorili: „Čo to znamená, keď nám hovorí: 'Ešte chvíľku a už ma nebudete vidieť a zasa o chvíľku a budete ma vidieť' a 'lebo idem k Otcovi'?"

18. Nevieme, o čom hovorí.“

19. Ježiš spoznal, že sa ho chcú vypytať, a povedal im: „Dohadujete sa medzi sebou o tom, že som povedal: Ešte chvíľku a už ma nebudete vidieť a zasa o chvíľku a budete ma vidieť?"

20. Veru, veru, hovorím vám: Vy budete plakať a nariekať, ale svet sa bude radovať; budete žiaľovať, ale váš smútok sa premení na radosť.

21. Keď žena rodí, je sklúčená, lebo prišla jej hodina; no len čo porodí dieťa, už nemyslí na bolesti pre radosť, že sa na svet narodil človek.

22. Aj vy ste teraz naozaj smutní; ale zasa vás uvidím a vaše srdce sa bude radovať a vašu radosť vám nik nevezme.

23. A v ten deň sa ma už nebudete na nič vypytovať. Veru, veru, hovorím vám: Ak budete o niečo prosiť Otca, tak vám to dá v mojom mene.

24. Až doteraz ste o nič neprosili v mojom mene. Proste a dostanete, aby vaša radosť bola úplná.

Výhl'ad a rozlúčka

25. Tieto veci som vám hovoril v obraznej reči. No prichádza hodina, keď vám už nebudem hovoriť v obraznej reči, ale budem vám hovoriť o Otcovi jasne a zreteľne.

26. V ten deň budete prosiť v mojom mene a nevravím vám, že ja budem prosiť Otca za vás.

27. Ved' Otec sám vám je naklonený, lebo vy ste mali náklonnosť ku mne a uverili ste, že som vyšiel ako zástupca Otca.

28. Vyšiel som od Otca a prišiel som na svet. A zasa opustím svet a pôjdem k Otcovi.“

29. Jeho učeníci povedali: „Teraz už hovoríš otvorene a nepoužívaš obraznú reč.

30. Teraz vieme, že vieš všetko a nepotrebuješ, aby sa ťa niekto spytoval. Preto veríme, že si vyšiel od Boha.“

31. Ježiš im odpovedal: Teraz veríte?

32. Hľa, prichádza hodina, ba už prišla, keď sa rozpráchnete, každý jeden do svojho vlastného domu, a necháte ma samého; a predsa nie som sám, lebo Otec je so mnou.

33. Povedal som vám tieto veci, aby ste skrze mňa mali pokoj. Vo svete máte súženie, ale pozbierajte odvahu! Ja som premohol svet.“

17. kapitola

Synova modlitba

1. Ježiš povedal tieto veci, pozdvihol oči k nebu a hovoril: „Otče, nadišla tá hodina; osláv svojho Syna, aby Syn oslávil teba,

2. tak, ako si mu dal moc nad každým telom, aby on dal večný život všetkým, ktorých si mu dal.

3. A večný život znamená, aby naďalej prijímali poznanie skrze teba, jediného pravého Boha, a toho, ktorého si poslal, Krista.

4. Ja som ťa oslávil na zemi a dokončil som dielo, ktoré si mi dal vykonať.
5. A teraz, Otče, osláv ty mňa po svojom boku slávou, ktorú som mal u teba skôr, než bol svet.
6. Zjavil som tvoje meno ľuďom, ktorých si mi dal zo sveta. Tvoji boli a ty si ich dal mne a oni prijali tvoje slovo.
7. Teraz poznali, že všetko, čo si mi dal, pochádza od teba;
8. lebo slová, ktoré si mi dal, ja som dal im a oni ich prijali a naozaj spoznali, že som bol poslaný ako tvoj zástupca a uverili, že si ma ty poslal.
9. Za nich prosím; nie s ohľadom na svet svet, ale za tých, ktorých si mi dal, lebo sú tvoji,
10. a všetko, čo je moje, je tvoje, a čo je tvoje, je moje a ja som bol oslávený medzi nimi.
11. Ani ja už nie som vo svete, ale oni sú vo svete a ja prichádzam k tebe. Svätý Otče, kvôli svojmu menu dozeraj na tých, ktorých si mi dal, aby boli jedno ako my sme.
12. Kým som bol s nimi, dozeral som kvôli tvojmu menu na tých, ktorých si mi dal; a uchránil som ich a nik z nich sa nezničil, výjma syna zatratenia, aby sa splnilo Písmo.
13. Ale teraz idem k tebe a hovorím tieto veci vo svete, aby mali v sebe v plnej miere moju radosť.
14. Dal som im tvoje slovo no svet ich nenávidel, lebo nie sú súčasťou sveta, ako ani ja nie som súčasťou sveta.
15. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred tým, kto je zlý.
16. Nie sú súčasťou sveta, ako ani ja nie som súčasťou sveta.
17. Posväť ich skrze pravdu; tvoje slovo je pravda.
18. Ako si ty mňa poslal do sveta, tak aj ja som ich poslal do sveta.
19. A pre nich sa ja sám posväčujem, aby boli aj oni posvätení skrze pravdu.
20. Neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa,
21. aby všetci jedno boli, ako si ty, Otče, v spoločenstve so mnou a ja som v spoločenstve s tebou, aby aj oni boli v spoločenstve s nami, aby svet uveril, že si ma ty vyslal.
22. Aj im som dal slávu, ktorú si ty dal mne, aby boli jedno, ako aj my sme jedno,
23. ja v spoločenstve s nimi a ty v spoločenstve so mnou, aby boli dokonale jedno, aby aj svet z toho spoznal, že si ma ty poslal a že si ich miloval tak, ako si miloval mňa.

24. Otče, vo vzťahu na to, čo si mi dal, želim si, aby kde som ja, boli aj oni pri mne boli, aby uzreli moju slávu ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta.

25. Spravodlivý Otče, svet ťa v skutočnosti nespoznal; ja som ťa ale spoznal a týto spoznali, že si ma ty poslal.

26. Ohlásil som im tvoje meno a ešte ohlásim, aby láska, ktorou ma miluješ, bola v nich a aby som bol ja v spoločenstve s nimi.“

18. kapitola

Zajatie Ježiša

1. Keď Ježiš povedal tieto veci, vyšiel so svojimi učeníkmi za zimný horský potok Cedron, na miesto, kde bola záhrada, do ktorej vošiel on i jeho učeníci.
2. O tom mieste však vedel aj Judáš, jeho zradca, lebo Ježiš sa tam so svojimi učeníkmi často schádzal.
3. Judáš tam priviedol čatu vojakov a úradníkov od veľkňazov a farizejov a prišiel ta s fackami a lampášmi a zbraňami.
4. Ale Ježiš, ktorý vedel všetko, čo malo naňho prísť, predstúpil a opýtal sa ich: „Koho hľadáte?“
5. Odpovedali mu: „Ježiša, nazorejca.“ Povedal im: „Ja som to.“ Stál tam s nimi aj Judáš, jeho zradca.
6. Ako im povedal: „Ja som to“, cúvli a popadali na zem.
7. Znova sa ich teda opýtal: „Koho hľadáte?“ Povedali: „Ježiša, esséna.“
8. Ježiš odpovedal: „Povedal som vám, že som to ja. Keď teda hľadáte mňa, týchto nechajte odísť“;
9. aby sa splnilo slovo, ktoré povedal: „Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jediného.“
10. Šimon (Peter) teraz, ktorý mal meč, ako všetci ostatní, ho vytasil a udrel stotníka, veľkňazovho otroka, a odťal mu pravé ucho. Stotníkovo meno bolo Malchus.
11. Ale Ježiš povedal Petrovi: „Daj svoj meč do pošvy. Azda nemám za každých okolností vypíť kalich, ktorý mi dal Otec?“
12. Zdvihol ucho a pritisol ho kapitánovi na určené miesto a okamžite tam prirástlo.
13. Preto zachvátil všetkých strach a nikto sa neodvážil položiť ruky na Ježiša.

14. Ten ale povedal stotníkovi: „Pozri sa, urobil som ti dobre. Urob aj ty mne dobre a rob si svoju povinnosť.“ A Ježiš vystrel ruky ku kapitánovi, aby ich mohol zviazať.

Pre Annášom: Petrovo zapretie

15. Oddiel rímskych vojakov a stotník, ktorých poslal Pilát, aby sa Ježišovi nič zlého nestalo, a chrámoví strážcovia Židov chytili Ježiša a spúťali ho.

16. Chrátová stráž ho viedla najprv Annášovi, pretože bol svokor Kaifáša, ktorý bol v tom roku veľkňazom.

17. Kajfáš bol v skutočnosti ten, čo poradil Židom, že je lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.

18. No a Šimon (Peter) a ešte jeden učeník menom Matúš, nasledovali Ježiša. Ten učeník sa poznal s veľkňazom a vošiel s Ježišom do veľkňazovho dvora,

19. Peter však ostal vonku pri dverách. Potom Matúš, čo sa poznal s veľkňazom, vyšiel, prehovoril s vrátničkou a voviedol ta Petra.

20. Na to slúžka, vrátnička, povedala Petrovi: „Nie si aj ty z učeníkov toho človeka?“ On povedal: „Nie som.“

21. Stáli tam chrámoví strážcovia a úradníci, ktorí si urobili pahrebu, lebo bolo chladno, a zohrievali sa. Aj Peter sa postavil vedľa nich a zohrieval sa.

22. Veľkňaz sa vypytoval Ježiša na jeho učeníkov a na jeho učenie.

23. Ježiš mu odpovedal: „Ja som verejne hovoril svetu. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzajú všetci Židia, a nič som nehovoril v tajnosti.“

24. Prečo sa pýtaš mňa? Opýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril. Pozri, títo vedia, čo som hovoril.“

25. Ako to povedal, jeden z úradníkov, čo tam stáli, udrel Ježiša po tvári a povedal: „Tak odpovedáš veľkňazovi?“

26. Ježiš mu odvetil: „Ak som zle povedal, tak vydaj svedectvo o tom, čo bolo zlé, ale ak dobre, prečo ma biješ?“

27. Na to ho Annáš zviazaného poslal k veľkňazovi Kajfášovi.

28. Šimon (Peter) stál a zohrieval sa. Tu mu povedali: „Nie si aj ty jeden z jeho učeníkov?“ Poprel to a povedal: „Nie som.“

29. Jeden z veľkňazových sluhov príbuzný toho, ktorému Peter odtáľ ucho, povedal: „Či som ťa s ním nevidel v záhrade?“

30. No Peter to znovu popral; a vtom zaspieval kohút.

31. Šimon (Peter) sa zahanbil do hĺbky svojej duše, lebo si spomenul na slová svojho Majstra.

Odobzkanie Pilátovi

32. Potom viedli Ježiša od Kajfáša do paláca miestodržiteľa. Bolo už skoro ráno. Ale oni do paláca miestodržiteľa nevošli, aby sa nepoškvrnili a mohli jesť passah. (nekvasený chlieb? Som si nie istý ale baránok to určite nieje)

33. Preto vyšiel Pilát za nimi von a povedal: „Akú žalobu podávate proti tomuto človeku?“

34. Odpovedali mu takto: „Keby tento nebol zločinec, neboli by sme ti ho vydali.“

35. Preto im Pilát povedal: „Tak si ho vezmite sami a súdte si ho podľa svojho zákona.“ Ale on to povedal s plným pohrdaním a opovrhnutím, pretože vedel, že nesmeli Ježiša zabiť. Preto mu Židia povedali: „Nám nie je dovolené nikoho usmrtiť.“

36. Tak sa malo splniť Ježišovo slovo, ktoré povedal, aby ukázal, akou smrťou mal zomrieť.

Pilát vypočúva Ježiša

37. Pilát sa vrátil do miestodržiteľovho paláca. Predvolal si Ježiša a spýtal sa ho: „Si židovský kráľ?“

38. Ježiš odpovedal: „Hovoríš to sám od seba, alebo ti to iní povedali o mne?“

39. Pilát odpovedal: „Tvoj strýko a tvoj essénsky brat Jozef z Arimatey mi hovoril o tebe. Ale pozri, tvoj vlastný národ a veľkňazi mi ťa vydali. Čo majú proti tebe, svojmu kráľovi?“

40. Ježiš odpovedal: „Moje kráľovstvo nie je časťou tohto sveta. Keby bolo moje kráľovstvo časťou tohto sveta, moji služobníci by sa bili, aby som nebol vydaný Židom. Lenže moje kráľovstvo nie je stadiálne.“

41. Preto mu Pilát povedal: „Tak si teda kráľ?“ Ježiš odpovedal: „Sám hovoríš, že som kráľ. Ja som sa preto narodil a preto som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto stojí na strane pravdy, počúva môj hlas.“

42. Pilát mu povedal: „Čo je pravda?“ A keď to povedal, vyšiel opäť k Židom a povedal im: „Ja na ňom nenachádzam nijakú vinu.“

43. Chodte a privedte ho vladárovi Herodesovi Antipasovi.“ Ale Židia proti nemu reptali, pretože si mysleli, že to bude jednoduchšie.

U Herodesa Antipasa

44. Tak ho priviedli k Herodesovi Antipasovi, ale ani on nechcel nič urobiť proti Ježišovi, lebo sa ho veľmi bál.
45. Ale keď chrámová stráž vyzliekla Ježiša, takže bol takmer nahý, položil naň svoj kráľovský plášť, aby ho prikryl.
46. Potom sa ho spýtal: „Si ty znovuzrodený Ján?“ Ježiš odpovedal: „Nie, nie som.“
47. Herodesovi sa uľavilo a povedal: „Tak vedz, že ja ťa neodsúdim. Môj otec zomrel Božou rukou, keď ťa prenasledoval. Nechcem, aby sa mi stalo to isté.“
48. Ježiš mu ale povedal: „Ty si zakryl si moju nahotu, a preto aj ja budem k tebe láskavý.“

19. kapitola

Bičovanie a výsmech

1. A Herodes poslal Ježiša späť k veľkňazovi Kajfášovi. Tento sa rozzúrilo, keď uvidel kráľovský plášť na Ježišovi a, rozpamätal sa na svoje právo, odsúdil Ježiša na trest bičovania, v nádeji, že Ježiš tak zomrie.
2. Chrámoví strážcovia bili Ježiša, dali mu trňovú korunu na hlavu a bili ju trstinou, aby tíne prenikli hlboko do kože.
3. Posmievali sa mu: „Pozri sa, kráľ Židov,“ vraveli si navzájom.
4. Ale Ježiš nezomrel, a tak ho Kajfáš nechal priviesť späť k Pilátovi, so slovami: „Potvrď náš rozsudok, pretože tento muž je hoden smrti pre svoje bohorúhačstvo.“
5. Pilát sa ale zdráhal.

Vo väzení

6. Vzal Ježiša do svojho väzenia, pretože musel zadost'učiniť zákonu; Kajfáš ale poslal do Ríma cisárovi delegáciu, aby získala potvrdenie jeho trestu smrti.
7. Medzitým Ježiš zostal v rímskom väzení, ako to vyžadoval zákon; no Pilát sa o neho staral so všetkým komfortom kráľa.
8. K Ježišovi denne prichádzali návštevy jeho essénskych sestier a bratov. Prišli a navštívili ho aj jeho matka, jeho sestry, jeho žena Mária a jeho dcéra Galícia, pretože bol už niekoľko rokov znova ženatý.

9. Keď mal Ježiš 18 rokov, spoznal Miriam a oženil sa s ňou. Ale Boh mu po siedmich rokoch vzal Miriam, s ktorou nemal žiadne deti, aby mohol na seba vziať svoju úlohu,

10. Keď bol Ježišov brat ukameňovaný nahneványmi Židmi počas jednej kázne, zostala po ňom Mária z Magdaly, ako bezdetná vdova.

11. Podľa zákona si vzal Ježiš Máriu za manželku a splodil s ňou dcéru, ktorú obaja volali Galícia, lebo je napísané: „Keď brat zomrie a zostane po ňom manželka, tak sa s touto vdovou ožení ten brat, ktorý je slobodný.“

Príkaz rímskeho cisára

12. Po takmer roku sa ale vrátila delegácia veľkňazov z Ríma a priniesla Pilátovi cisárov príkaz.

13. V ňom bolo napísané, aby sa splnili slová prorokov: „Potvrď rozsudok veľkňaza a nemišaj sa do náboženských záležitostí Židov. Nechceme v Judei nijaké nepokoje.“

Pilát skúša zachrániť Ježiša

14. Pilát ale nechcel nechať zabiť Ježiša a obrátil sa k čakajúcim Židom a povedal: „Je u vás zvyk oslobodiť na Pessah jedného väzňa. Chcete, aby som oslobodil Barabáša alebo kráľa Židov?“

15. Kričali znova a povedali: „Nie tohto, ale Barabáša!“

16. Pilát ale povedal „Barabáša“ preto, aby podvodom zachránil Ježiša, pretože to povedal a chcel oklamať Židov keď použil ich jazyk a Ježiša opísal ako „Bar abba´s“, čo znamená: Otcov syn.

17. Ale oni si mysleli, Barabáša, ktorý bol však lupič.

18. A Pilát vošiel dnu Ježiša prepustiť?

19. Kajfášovi prívrženci sa ale obávali Pilátovej nástrahy, pretože vedeli, že tento sa medzitým stal Ježišovým učeníkom. A tak pozorovali všetky východy paláca.

20. Ale Pilát vyšiel zase a povedal im: „Hľa, ja ho privádzam k vám, aby ste vedeli, že ja na ňom nenachádzam nijakej viny.“

21. Takto Ježiš vyšiel. A on znova povedal: „Pozrite sa! Človek!“

22. Keď ho ale videli veľkňazi a úradníci, kričali a vraveli „Na kôl s ním! Na kôl s ním!“ Pilát im povedal: „Vezmite ho sami a prived'te ho na kôl, pretože ja na ňom nenachádzam nijakej viny.“

23. Židia mu odpovedali: „My máme zákon a podľa nášho zákona musí zomrieť, lebo sa robil Božím Synom.“

24. Keď Pilát počul tieto slová, bál sa o Ježiša;
25. a znovu vošiel do paláca miestodržiteľa a vrel Ježišovi: „Čo mám robiť?“ Ale Ježiš mu nedal odpoveď.
26. Na to mu Pilát povedal: „Nerozprávaš sa so mnou?“
27. Ježiš mu odpovedal: „Nemal by si nado mnou nijakú moc, keby ti ju nebol dal zhora môj Otec. Preto ten, kto ma vydal tebe, má väčšiu vinu. Konaj svoju povinnosť, ako to chce môj otec.“
28. Z toho dôvodu Pilát ďalej hľadal spôsob, ako by ho mohol prepustiť. Ale Židia kričali a vraveli: „Ak tohto muža oslobodíš, nie si priateľom cisárovým. Každý, kto sa robí kráľom, hovorí proti cisárovi.“
29. Keď to Pilát počul tieto slová, vyviedol Ježiša a sadol si na súdnu stolicu na mieste zvanom „Kamenná dlažba“, po hebrejsky „Gabbatha“.
30. Bol prípravný deň Pessahu, približne okolo šiestej hodiny. A povedal Židom: „Hľa! Váš kráľ!“
31. Oni však kričali: „Preč s ním! Preč s ním! Na kôl s ním!“ Pilát im povedal: „Mám dať na kôl vášho kráľa?“ Veľkňazi odpovedali: „Nemáme žiadneho kráľa okrem cisára.“

Ukrižovanie

32. Tak im ho vydal, aby sa dostal na kôl. Tak Ježiša prevzali.
33. A kým on sám niesol mučiarsky kôl a vyšiel na takzvané Lebečné miesto, ktoré sa v hebrejčine volá: Golgota.
34. Po ceste však viackrát klesol po ťarchou kola. Ale na kraji cesty stál jeho essénsky učiteľ, Simeon z Cyrény a horko oplakával jeho utrpenie.
35. Videl to chrámový strážca a chytil ho a povedal: „Keď nad ním tak plačeš, tak môžeš zdieľať jeho osud. Pomôž mu niesť kôl.“
36. Simeon ale povedal: „Pane nie som hoden zdieľať túto česť s tebou, ale moja duša radostne jasá.“
37. Ježiš mu ale povedal: „Ty si nesieš so mnou celú ťarchu sveta a ja ťa chcem urobiť stavebným kameňom mojej novej ríše a ty mi máš slúžiť celým svojím srdcom a všetkým, čo máš, kým sa toto všetko neudeje.“
38. Simeon mu odpovedal: „Pane, staň sa mi podľa tvojho slova.“ A tak pomáhal Ježišovi niesť.

39. Na Golgote zavesili chrámoví strážcovia Ježiša na kôl a s ním dvoch iných mužov, jedného na jednu stranu a druhého na druhú, Ježiša ale uprostred.

40. Pilát napísal aj nápis a nechal ho namontovať na krížny kôl. Bolo tam napísané: „Ježiš, nazarojec, kráľ Židov.“

41. Na to mnohí zo Židov čítali tento nápis, pretože miesto, kde visel Ježiš na kole, bolo blízko pri meste, a nápis bol po hebrejsky, po latinsky a po grécky.

42. No židovskí veľkňazi prišli k Pilátovi a povedali: „Nepíš: Kráľ Židov, ale že on povedal ‘Som kráľ Židov’.“

43. Pilát odpovedal: „Čo som napísal, napísal som. Lebo to je pravda.“

44. A keď chrámoví strážcovia pribili Ježiša na kôl, vzali jeho vrchný odev, a urobili štyri diely, pre každého jeden diel, a spodný odev. Spodný odev však bol bez švov, tkaný z vrchu po celej dĺžke.

45. Preto si povedali: „Netrhajme ho, ale nechajme kocky rozhodnúť, komu bude patriť.“ Stalo sa to preto, aby sa naplnilo Písmo: „Rozdelia si môj vrchný odev a o môj spodný odev budú losovať.“ A vojaci tieto veci naozaj urobili.

46. Pri krížnom kole stála však jeho matka a sestra jeho matky, Mária, žena Klopasova, jeho žena Mária z Magdaly so svojou dcérou Galíciou a Ján, jeho milovaný učeník.

47. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej stáť učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“

48. Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny ju ten učeník prijal do svojho vlastného domu.

49. Potom povedal Ježiš: „Žena, odíď z tohto miesta s našou dcérou, pretože ona ešte nerozumie vôli Otca.“ Galícia si ale myslela, že jej otec hovorí o sebe a plakala, pretože ho milovala.

„Dokonané je!“

50. Potom Ježiš, pretože vedel, že všetko je už dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: „Smädí ma“.

51. Bola tam nádoba naplnená kyslým vínom. Nastokli teda na yzopovú tyč špongiu naplnenú kyslým vínom a podali mu ju k ústam.

52. Keď Ježiš okúsil kyslé víno, povedal: „Dokonané je!“ Naklonil hlavu a odovzdal ducha do miesta zabudnutia (nie smrti!), ako to essénski majstri učili.

53. Keďže bol Prípravný deň, Židia požiadali Piláta, aby telá nezostali na mučiacich koloch v Sabbvat, pretože deň Sabbatu bol veľký, aby ukrižovaným polámali nohy a aby sa mohli ich telá sňať.

54. Prišli teda chrámoví strážcovia a polámali nohy prvému i druhému, ktorí s ním boli zavesení na kole.

55. No keď prišli k Ježišovi a videli, že vyzerá byť mŕtvy, nepolámali mu nohy.

56. Potom na Pilátov príkaz prišiel jeho stotník a pichol kopijou do Ježišovho boku, aby ho zachránil pred smrťou udusením, a hneď vyšla krv a voda.

57. A ten, ktorý to videl, vydal o tom svedectvo a jeho svedectvo je pravdivé. On vie, že hovorí pravdu, aby ste aj vy verili.

58. V skutočnosti sa tieto veci stali, aby sa splnilo Písmo: „Nezломíte mu žiadnu nohu.“

59. A opäť na inom mieste Písmo hovorí: „Budú vzhladať k tomu, ktorého prebodli.“

Ježišovo pochovanie

60. Jozef z Arimatey, ktorý bol Ježišovým učeníkom, sa dohodovil s Pilátom, aby smel vziať Ježišovo telo, a Pilát mu to dovolil. Na to prišiel a odniesol jeho telo preč.

61. Prišiel aj Nikodém, ten, čo bol k nemu prišiel po prvý raz v noci, a priniesol rolu myrhy a aloe.

62. Potom vzali Ježišovo telo a zabalili ho do plachty spolu s korením, tak, ako to bolo zvykom Židov pri príprave na pohreb.

63. Na mieste, kde bol pribitý na kôl, bola záhrada a v tej záhrade bola nová hrobka, v ktorej ešte nikto neležal; tá hrobka patrila Jozefovi z Arimatey, ktorý bol bohatý muž a Ježišov strýko a pán essénskeho obchodného loďstva.

64. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a preto, že hrobka bola blízko.

20. kapitola

Prázdny hrob

1. Na prvý deň v týždni, takže v nedeľu, išla Mária Magdaléna skoro ráno, keď ešte bola tma, ku hrobke, a videla, že kameň je od hrobu odvalený.

2. Bežala teda a prišla k Šimonovi (Petrovi) a k tomu druhému učeníkovi, ku ktorému mal Ježiš náklonnosť, a povedala im: „Vzali môjho muža z hrobky a nevieme, kam ho položili.“

3. Potom vyšiel Šimon (Peter) a ten druhý učeník a dali sa na cestu k hrobke.
4. Áno, obaja sa spolu rozbehli, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Šimona (Petra) a prišiel k hrobu prvý.
5. Nahol sa a videl tam položené ovínadlá; dnu však nevškol.
6. Potom prišiel aj Šimon (Peter), ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobky. Videl tam položené ovínadlá ,
7. plátno, ktoré bolo omotané okolo jeho tela a tam tiež ležalo zvinuté.
8. Vtedy vošiel aj ten druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobke prvý, a videl i veril.
9. Ešte totiž nechápali Písmo, že musí vstať z mŕtvych.
10. Tak sa učenici vrátili domov.

Ježiš sa ukazuje Márii Magdaléne

11. Ale Mária stála vonku pri hrobke a plakala. Kým plakala, nahla sa, aby videla do hrobky,
12. a videla tam sedieť dvoch anjelov v bielom, jedného pri hlave, druhého pri nohách, na mieste, kde bolo predtým uložené Ježišovo telo.
13. Povedali jej: „Žena, prečo plačeš?“ Povedala im: „Odniesli môjho muža a Pána a neviem, kde ho položili.“
14. Keď povedala tieto veci, obrátila sa a videla tam stáť Ježiša; no nespoznala, že je to Ježiš.
15. Ježiš jej povedal: „Žena, prečo plačeš? Koho hľadáš?“ Keďže si myslela, že je to záhradník, povedala mu: „Pane, ak si ho ty odniesol, povedz mi, kde si ho položil, a ja si ho odnesiem.“
16. Ježiš jej povedal: „Mária!“ Ona sa obrátila a po aramejsky mu povedala: „Rabbuni!“
17. Ježiš jej povedal: „Prestaň ma objímať, aj keď ma miluješ, ako aj ja ťa milujem. Veď som ešte nevystúpil k Otcovi. Chod' ale k mojim bratom a povedz im: Vystupujem k môjmu Otcovi a vášmu Otcovi, k môjmu Bohu a vášmu Bohu.“
18. Mária Magdaléna išla a priniesla učeníkom posolstvo: „Videla som Pána!“ a že jej povedal tieto veci.

Ježiš sa ukazuje učeníkom

19. Keď sa v ten istý deň, prvý v týždni, oneskorilo, prišiel Ježiš, hoci dvere, tam, kde sa učeníci a Mária, jeho žena, nachádzali, boli zo strachu pred Židmi zatvorené, a stal si doprostred a povedal im: „Pokoj vám!“
20. A keď to povedal, ukázal im ruky a bok. Učeníci sa zaradovali, že videli Pána.
21. Ježiš im znova povedal: „Pokoj vám! Tak ako mňa poslal Otec, tak aj ja posielam vás.“
22. A keď to povedal, dýchol na nich, ale nie na svoju manželku, a povedal im: „Prijmite Ducha svätého.“
23. Komu odpustíte omyli, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“
24. Ale Tomáš, jeden z Dvanástich nazývaný Dvojča, nebol s nimi, keď prišiel Ježiš.
25. Preto mu ostatní učeníci povedali: „Videli sme Pána!“ Ale on im povedal: „Ak neuvidím na jeho rukách stopy po klincoch a nevlážim svoj prst do rán po klincoch a nevlážim svoju ruku do jeho boku, určite neuverím.“
26. O osem dní boli jeho učeníci zasa vnútri a Tomáš bol s nimi. Prišiel Ježiš, hoci dvere boli zatvorené, stal si doprostred a povedal: „Pokoj vám!“
27. Potom povedal Tomášovi: „Vlož sem prst a pozri moje ruky a vezmi ruku a vlož ju do môjho boku a už nebud' neveriaci ale veriaci!“
28. Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj!“
29. Ježiš mu povedal: „Uveril si, pretože si ma videl? Šťastní sú tí, čo nevideli, a predsa uverili.“
30. Bezpochyby urobil Ježiš pred očami svojich učeníkov ešte mnoho iných znamení, ktoré nie sú zapísané v tomto zvitku knihy.
31. Ale toto je napísané, aby ste verili, že Ježiš, Kristus, je Boží Syn, a aby ste, preto, že veríte, mali život skrze jeho meno.

21. kapitola

Pri Tiberiadskom mori

1. Po týchto udalostiach sa Ježiš znova zjavil učeníkom pri Tiberiadskom mori; a jeho zjavenie sa stalo takto:

2. Boli spolu Šimon (Peter), Tomáš nazývaný Dvojča, Natanael z Kány Galilejskej, Zebedejovi synovia a iní dvaja jeho učeníci.
3. Šimon (Peter) im povedal: „Idem na ryby.“ Povedali mu: „Aj my ideme s tebou.“ Išli a nastúpili na loď, ale tej noci nechytli nič.
4. Keď sa už rozodnilo, stál Ježiš na brehu, ale učeníci nerozpoznali, že je to Ježiš.
5. A Ježiš sa ich opýtal: „Detičky, nemáte nič na jedenie?“ Odpovedali mu: „Nie!“
6. Povedal im: „Hod'te sieť z pravej strany lode a nejaké nájdete.“ Oni ju hodili, ale pre množstvo rýb ju už nevládali vytiahnuť.
7. Na to povedal ten učeník, ktorého Ježiš miloval, Šimonovi (Petrovi): „To je Pán!“ Len čo Šimon (Peter) počul, že je to Pán, pripásal si vrchný odev, pretože bol nahý, a skočil do mora.
8. Ostatní učeníci prišli na člku, lebo neboli ďaleko od brehu, len asi deväťdesiat metrov, a sieť s rybami ťahali za sebou.
9. Keď vystúpili na breh, videli rozloženú pahrebu a na nej položenú rybu a chlieb.
10. Ježiš im povedal: „Doneste z rýb, čo ste práve teraz chytili.“
11. Šimon (Peter) šiel a vytiahol na breh sieť plnú veľkých rýb. Bolo ich stopäťdesiattri. A hoci ich bolo tak veľa, sieť sa nepretrhla.
12. Ježiš im povedal: „Pod'te jest'.“ A nik z učeníkov sa ho neodvážil spýtať: „Kto si?“, lebo vedeli, že je to Pán.
13. Ježiš prišiel a vzal chlieb a dával im a podobne aj rybu.
14. To bolo už po tretí krát, že sa Ježiš učeníkom zjavil, po tom, čo bol vzkriesený z mŕtvych.
15. Keď sa najedli, Ježiš sa opýtal Šimona (Petra): „Šimon, syn Jánov, miluješ ma väčšmi ako títo?“ Povedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že mám k tebe náklonnosť.“ Povedal mu: „Pas moje baránky.“
16. Znova, po druhý raz, sa ho opýtal: „Šimon, syn Jánov, miluješ ma?“ Povedal mu: „Áno, Pane, ty vieš, že mám k tebe náklonnosť.“ Povedal mu: „Chráň moje ovečky.“
17. Po tretí raz mu povedal: „Šimon, syn Jánov, máš ku mne náklonnosť?“ Šimon (Peter) bol zarmútený, že sa ho tretí raz spýtal: „Máš ku mne náklonnosť?“ Tak mu povedal: „Pane, ty vieš všetko; ty vieš, že mám k tebe náklonnosť.“ Ježiš mu povedal: „Pas moje ovečky.“
18. Veru, veru, hovorím ti: Keď si bol mladší, sám si sa opásal a chodil si, kade si chcel. Ale keď zostarneš, vystrieš ruky, iný ťa opáše a odnesie ťa tam, kam nechceš.“

19. To povedal, aby naznačil, akou smrťou oslávi Boha. Ako to povedal, vyzval ho: „Pod' za mnou.“

20. Peter sa obrátil a videl, že za nimi ide učeník, ktorého Ježiš miloval, ten, čo sa pri večeri oprel o jeho hrud', a spýtal sa: „Pane, kto je ten, čo ťa zradí?“

21. Keď ho teda Peter zazrel, povedal Ježišovi: „Pane, čo bude robiť tento?“

22. Ježiš mu povedal: „Ak je moja vôľa, aby zostal, kým neprídem, pre čo ťa to zaujíma? Ty pod' za mnou.“

23. Preto sa medzi bratmi rozchýrilo, že ten učeník neumrie. No Ježiš mu týmto nepovedal, že neumrie, ale: „Ak je moja vôľa, aby zostal, kým neprídem, pre čo ťa to zaujíma?“

24. V skutočnosti je ešte veľa iných vecí, ktoré urobil Ježiš, keby sa to všetko malo dopodrobna opísať, myslím, že na celom svete by nebolo dosť miesta na tie zvitky.

Toto evanjelium napísal F.E. Eckard Strohm na základe Jánovho evanjelia. (Ján – obľúbený Ježišov učeník). Nakoľko niektoré cirkevné kniežatá nechali prejsť evanjeliá niektorými „očistami“ podľa svojho vkusu, svojich predstáv a svojich túžob, bolo toto evanjelium znova doplnené, a to podľa predložených prameňov starých aramejských a starogréckych zvitkov, ako aj apokryfných textov, aby sa znova sprístupnil obsah originálnych textov v ich pôvodnej podobe.

Obrázky ukazujú predstavy rôznych umelcov z rôznych období o Ježišom živote, ich výber všeobecne zodpovedá témam Nového zákona a nie vždy priamo súvisí so susediacimi textami.

Esséni boli v Ježišových časoch najväčším vierovyznaním v Izraeli. Okrem iného mali komunity v Izraeli, Egypte, Francúzsku, Anglicku, Španielsku, Nemecku, Maďarsku, a v mnohých ďalších krajinách. Ich najslávnejšími majstrami boli Mária, Jozef, Ježiš, a väčšina apoštolov. Esséni žili podľa hesla: pomáhať, učiť, liečiť.

Vydavateľ tohto evanjelia, Cirkev Essénsko-kresťanská, je nadkonfesionálna spirituálna cirkev. Pod jej strechou sa zjednocujú veriaci všetkých náboženstiev ku spoločnému pochopeniu Boha. Praktikujeme živú bohoslužbu v jej pôvodnej kresťanskej forme a v našom každodennom živote; považujeme sa za súčasť veľkej ľudskej rodiny a ľudí považujeme za súčasť Boha; rešpektujeme a ctíme si Boha vo všetkých jeho stvorených a dielach. Ako ekumenická cirkev odmietame misijnú činnosť.